

CURIERUL ADVENTIST

Revistă lunară de informații și inspirație pentru așteptătorii revenirii lui Hristos ■ Aprilie 2008

Să recunoaștem MÂNA LUI DUMNEZEU

Când și
PIETRELE STRIGĂ

SUMAR

Editorial

3 Îl iubești pe Isus?

Gabriel Dincă

Devoțional

4 Sfințește-i azi și mâine!

Ion Buciuman

Rapoarte – Comitet de bilanț

6 Să recunoaștem mâna lui Dumnezeu

Teodor Huțanu

10 Datorie și credincioșie

Emilian Niculescu

12 A dat zecime din toate

Ioan Câmpian-Tătar

Din viața bisericii – Conferința Moldova

14 Când și pietrele strigă

Daniel Chirileanu

Stil de viață

20 Abuzul în Biserica Adventistă?

Rene Drumm, Marciana Popescu,
Gary Hopkins și Linda Spady

Sănătate

26 Disfonia

dr. Fevica Șamotă

Știri

28

Pagina copiilor

30 Prieteni prețioși

Adela Băncău-Burcea

De la inimă la inimă

31 Otrava vâscului

Petre Teofil

CURIERUL ADVENTIST

Publicația oficială a Bisericii Adventiste
de Ziua a Șaptea din România

Apare lunar, sub coordonarea
Comitetului Uniunii

„Iată, Eu vin curând...”

Misiunea noastră este să-L înălțăm pe Domnul nostru Isus Hristos, prin prezentarea de experiențe ale dragostei Lui nemărginite, prin prezentarea de articole și știri, ajutându-L astfel pe cititor să-L cunoască mai bine pe Mântuitorul și să aibă o speranță vie în revenirea Lui pe curând.

Anul LXXXV, APRILIE 2008

Redactor-șef: Gabriel Dincă

Consultanți:
Teodor Huțanu, Emilian Niculescu,
Ioan Câmpian-Tătar,
Teofil Petre, Marius Munteanu,
Daniel Delcea, Szász Ernest,
Mihai Maur, Csabai Gyula László

Colaboratori speciali:
Lucian Cristescu, Viorel Dima,
George Uba, Valeriu Petrescu,
Cristian Modan, Magyarosi Barna,
Teodora Goran

Director: Iacob Pop
Corectură: Florica Gheciulescu
Grafică și tehnoredactare:
Liliana Dincă

Adresa redacției:
Curierul Adventist,
str. Labirint 116,
Oficiul poștal 20,
cod 74124 – București
E-mail: curierul@adventist.ro
Web site: www.adventist.ro

Imprimare:
Casa de Editură „Viață și Sănătate”,
Str. Valeriu Braniște nr. 29,
Tel. 323 00 20; 323 48 95;
Fax. 323 00 40

ISSN 1220-6725

Îl iubești pe Isus?

„Eu vă spun: pe oricine Mă va mărturisi înaintea oamenilor, îl va mărturisi și Fiul omului înaintea îngerilor lui Dumnezeu; dar cine se va lepăda de Mine înaintea oamenilor, va fi lepădat și el înaintea îngerilor lui Dumnezeu.” (Luca 12,8.9)

Nu există durere mai mare decât aceea de a fi părăsit și tăgăduit de cele mai apropiate persoane în momentele în care ai cea mai mare nevoie de ele. Deși este greu să ne imaginăm că s-ar putea întâmpla așa ceva, raportul biblic ne dovedește cu prisosință acest lucru în viața Mântuitorului nostru. Când citim ce spune Scriptura despre cel care L-a trădat pe Isus, ne înspăimântăm imediat, pentru că „Fiul omului, negreșit, Se duce după cum este scris despre El. Dar vai de omul acela, prin care este vândut Fiul omului! Mai bine ar fi fost pentru el, să nu se fi născut.” (Marcu 14,21)

Ce ar fi trebuit să facă Iuda și ucenicii? Care era misiunea lor atunci și care este misiunea noastră astăzi? La această întrebare, probabil că toți am putea răspunde cu „ochii închiși”. Misiunea lor, dar și a noastră este aceea de a vesti lumii Evanghelia mântuirii, de a prezenta oamenilor caracterul plin de iubire al lui Dumnezeu. Ei trebuiau să meargă și să continue misiunea Domnului Isus; să aducă vești bune celor nenorociți, să-i vindece pe cei cu inima zdrobită, să-i mângâie pe toți cei întristați și să slujească spre slava Domnului. (Is. 61,1-3)

Mărturisire sau tăgăduire

Poate însă oricine să-L mărturisească pe Domnul Isus în felul acesta? Deși am putea crede că lucrul acesta nu este o problemă pentru un creștin, cuvântul Spiritului Profetic ne spune că „cel care vrea să-L mărturisească pe Hristos trebuie să-L aibă pe Hristos în el. Nimeni nu poate să dea mai departe ce n-a primit.” (Ellen White, *Hristos, Lumina lumii*, ed.1997, p. 288)

Chiar dacă vorbim și argumentăm cu putere despre punctele de credință sau rostim de nenumărate ori Numele lui Hristos, acest lucru nu înseamnă obligatoriu că noi Îl mărturisim pe Isus. „Ucenicii ar putea să vorbească fluent despre punctele credinței, ar putea să repete cuvintele lui Hristos; dar, dacă nu au o blândețe și o iubire asemănătoare cu ale lui Hristos, ei nu mărturisesc despre El. Un spirit contrar Spiritului lui Hristos Îl tăgăduiește, oricare ar fi cuvintele.” (*Ibidem*)

Când citim că „toți L-au părăsit” pe Isus, suntem indignați de felul cum ucenicii și cei care au fost vindecați de El L-au tăgăduit și nu putem admite că noi am putea face așa ceva. Dar, oricât de indignați sau de revoltați am fi, nu trebuie să uităm că și noi L-am tăgăduit pe Isus sau poate că Îl mai tăgăduim încă.

Cum? Spiritul Profetic ne spune că „oamenii pot să-L tăgăduiască pe Hristos prin vorbire neînțeleaptă, prin cuvinte

neadevărate și lipsite de iubire. Ei pot să-L tăgăduiască atunci când ocolesc datoriile vieții și când urmăresc plăceri vinovate. Pot să-L tăgăduiască printr-o asemănare cu lumea, printr-un comportament lipsit de amabilitate, prin iubirea părerilor personale, prin îndreptățirea de sine, prin cultivarea îndoielilor, prin adăugarea de griji de la alții și prin rămânerea în întuneric. În toate aceste situații, ei declară că Hristos nu este în ei.” (*Ibidem*)

Viața, o mărturie zilnică

Citind aceste învățături inspirate, ne dăm seama că felul nostru de viață mărturisește sau Îl tăgăduiește pe Isus în fiecare zi. Vorbele noastre, fața, tonul vocii, îmbrăcămintea noastră, toate arată ai cui ucenici suntem.

Cât privește tăgăduirea lui Isus, noi am zice că numai Iuda și Petru s-au dezis de Mântuitorul, dar în realitatea toți s-au lepădat de El în diferite forme. Unul L-a tăgăduit chiar la cină, iar ceilalți după cină. Doi dintre ucenicii L-au tăgăduit prin vorbe, ceilalți prin fapte. Iuda a făcut lucrul acesta pentru a câștiga ceva – fără să realizeze că, atunci când L-au pierdut pe Isus, a pierdut totul. Petru a făcut-o din rușine.

V-ați gândit vreodată să vă lepădați de Isus? Nu. Nici ucenicii nu cred că s-au gândit, dar au făcut-o. De ce? Pentru că n-au vegheat și pentru că s-au îndepărtat la un moment dat tot mai mult de El. De aceea, Isus ne spune și nouă astăzi: „Vegheați și rugați-vă, ca să nu cădeți în ispită”.

Dar experiența ucenicilor nu s-a încheiat aici. Biblia ne oferă o veste bună și în acest aspect. Deși ei L-au părăsit, Isus nu i-a abandonat niciodată. Viața lor spirituală a reînviat după învierea Mântuitorului. Chiar și cei mai dezamăgiți ucenici au fost încurajați de Isus cel înviat. De aceea, putem spune că există speranță pentru toți cei ce s-au lepădat de Isus, într-un fel sau altul, atâta timp cât El este viu. Există speranță pentru cei care s-au rușinat de Isus înaintea oamenilor. Există speranță pentru cei ce L-au părăsit. Există speranță chiar și pentru cei ce L-au vândut. Învierea lui Isus a spulberat teama ucenicilor și a transformat-o în curaj, a schimbat îndoiala lui Toma cu încrederea. Unii dintre cei care L-au tăgăduit s-au pocăit și au mers cu El până la moarte. Iar moartea lor a fost ultima și cea mai puternică mărturie că Îl iubesc pe Domnul Hristos și că nu vor să se mai despartă niciodată de El. ■

Gabriel Dincă,
redactor șef,
„Curierul Adventist”

Sfințește-i azi

ION BUCIUMAN

După o călătorie de aproape trei luni de zile prin pustie, Israel a ajuns la Sinai, la Muntele Domnului. Această perioadă de tranziție și adaptare era de așteptat să-l pregătească pe poporul ales pentru evenimentul epocal al dării Legii și al intrării în legământ. Pentru ca pregătirea să fie cât mai corespunzătoare, Moise a primit misiunea să sfințească poporul. Dar ce însemna în realitate această lucrare de sfințire, din perspectiva responsabilității lui Moise? Ce trebuia să facă poporul? Ce lecție despre sfințire putem avea noi din acest episod al istoriei mântuirii?

Pune-i să-și spele hainele

Israel se prezenta în fața muntelui Sinai ca un copil în credință, născut de curând. Lucrurile spirituale abia începeau să mijască și poporul avea nevoie de timp până când să prindă sensul adânc al mântuirii. În acest caz, Moise a fost inspirat de Dumnezeu să folosească lucruri sugestive și practice pentru a-i conduce pe oameni, treptat, la adevărurile abstracte. Spălarea hainelor avea să fie un exercițiu concret, cu profunde semnificații spirituale.

Israel avea nevoie să distingă și să aprofundeze ideea de puritate, atunci când era vorba să vină în legătură cu Dumnezeu. O primă semnificație a sfințeniei era aceea de a fi curat la trup, la minte și la suflet. În timp ce Moise îi chema să se spele și să se curățească, el avea ocazia să le explice așteptările lui Dumnezeu privind nevinovăția lor morală.

Pentru a ajunge la acest deziderat de curățenie, poporul avea o parte importantă de făcut, dar efortul lui nu constituia esența acestei lucrări. În mijlocul pustiei, a avea apa necesară spălării trupului, a hainelor și a diverselor articole din cortul familiei nu era rezultatul strădaniilor personale omenești. Acolo, în pustie, apa venea de la Domnul, ca un semn permanent al purității Sale de grijă. Nu era responsabilitatea și lupta poporului să-și

procure apa, ci doar să o folosească în mod conștiincios și cu încredere.

În experiența mântuirii, procesul sfințirii constă în folosirea corespunzătoare a mijloacelor puse la dispoziție de Dumnezeu. Corespondentul murdăriei corporale și casnice este păcatul. Acesta constituie o întinare spirituală cu consecințe morale degradante. Așa cum lipsa de igienă corporală și a locuinței pune în pericol sănătatea și viața membrilor familiei, prezența și acțiunea păcatului conduc în mod sigur la ruină imediată și veșnică. Așa cum deșeurile și murdăria trebuiau îndepărtate din casă și totul trebuia curățat cu apă și eventual cu detergent, Dumnezeu așteaptă ca noi să renunțăm la păcate și să le îndepărtăm din viața noastră.

Vom constata curând că sfințirea nu este o lucrare ușoară și care să aibă loc de la sine. Așa cum, prin trăirea regulată în mizeria fizică, omul nu mai sesizează prezența răului cu care s-a obișnuit, la fel stau lucrurile și din punct de vedere spiritual. Noi ne-am născut într-o lume rea și decăzută, iar

mizeria morală ne este specifică. Numai Dumnezeu ne poate da un simțământ de aspirație după ceva mai bun. Numai Duhul lui Dumnezeu, lucrând în noi, ne poate stârni dorința după neprihănire, pace cu Dumnezeu și nevinovăție morală. Numai El ne poate determina să

„Domnul a zis lui Moise: 'Du-te la popor, sfințește-i azi și mâine și pune-i să-și spele hainele. Să fie gata pentru a treia zi, căci a treia zi Domnul Se va pogori în fața întregului popor, pe muntele Sinai'.”

(Exod 19,10.11)

distingem între curat și necurat, între adevăr și minciună, între lumină și întuneric.

Când va fi vorba de a renunța la obiceiurile rele și necurate, ne lovim de o nouă serie de provocări. Vom constata că numai Dumnezeu ne poate da puterea unei vieți noi, de ascultare și de fidelitate față de preceptele Sale de dreptate și de sfințenie. În timp ce în sufletul nostru se dă bătălia cui să aparținem, numai Dumnezeu ne poate da simțământul de apartenență la Împărăția cerului. Consacrarea noastră va fi mai degrabă

și mâine!

rezultatul lucrării Sale în noi, decât performanța obținută prin eforturi proprii, fără ajutor și intervenție de sus.

Evreii începeau să înțeleagă puțin câte puțin din toate aceste principii ale sfințirii și sfințeniei biblice, în timp ce se grăbeau cu pregătirile pentru primirea Legii. În toată această febră a primenirii lor fizice, era prezentă o atmosferă de așteptare ca aceea a unei sărbători de rang înalt. De fapt, întâlnirea lor cu Dumnezeu urma să fie o zi a zilelor de sărbătoare. Prin măreția și semnificația ei morală, darea Legii era, de fapt, o sărbătoare a descoperirii lui Dumnezeu în frumusețea și sfințenia Sa desăvârșită. Pentru a-L întâmpina în mod corespunzător pe Domnul, ei aveau nevoie să fie curăți. Curând, ei aveau să constate că Dumnezeu este cu mult mai presus de cum se așteptau ei, iar pregătirea lor s-a dovedit a fi insuficientă.

Sfințește-i azi și mâine

Prin seriozitatea și profunzimea ei, sfințirea poporului nu putea fi adusă la îndeplinire într-o singură zi. Erau necesare două zile pentru a putea fi gata a treia zi. Aceste două zile ne vorbesc nu numai despre migala lucrării de sfințire și despre permanența ei, ci și despre cele două dimensiuni ale acestei experiențe. Azi și mâine sunt o sugestie foarte potrivită despre aspectul prezent și cel de perspectivă al consacrării personale și al apartenenței noastre lui Dumnezeu.

După ce Dumnezeu a îndepărtat vina trecutului, făcând pace cu noi prin meritele Fiului Său jertfit pe Golgota, experiența sfințirii este o lucrare care se desfășoară în prezentul fiecărei zile și al fiecărei clipe din viața noastră cu El. Sfințirea este a trăi prin El. Acest fapt presupune a avea gândul Său și a urma exemplul Său, a reflecta chipul Său moral în caracter și în comportament; înseamnă a asculta și a aplica principiile Sale în relațiile noastre personale și în modul nostru de gândire; înseamnă a avea programul Său de lucru, așa cum El avea planul de lucru al Tatălui Său.

Sfințirea de astăzi are de-a face și cu viitorul. Nu numai că atitudinile noastre de astăzi vor avea înrăurirea consecventă în cele de mâine, dar modul nostru de a ne imagina și a ne percepe viitorul va avea un cuvânt greu de spus asupra calității acestuia. Omul spiritual este cel care are o viziune spirituală cu privire la ce va fi și ce va face în viitor. Aici nu este vorba doar despre o imaginație cât mai bogată și cât mai creativă. Singurul viitor în siguranță este cel în care vom fi dispuși să-I aparținem fără rezerve lui Dumnezeu, care are deja un viitor și o speranță de reușită sigură pentru noi.

A treia zi să fie gata

Evreii trebuiau să termine pregătirile în cele două zile rezervate pentru această activitate. Acest lucru presupune un anumit randament zilnic. Numai când fiecare clipă este trăită în mod corespunzător, se poate constata că, la sfârșitul zilei, întreaga lucrare este definitivată. Când fiecare zi este la înălțimea cerințelor ei, la finele celor două zile, lucrarea va fi încheiată. Practic, ea ajunge să fie încheiată la sfârșitul fiecărei zile, astfel încât, dacă nu ar mai fi o altă zi, noi să putem fi în stare să stăm în picioare înaintea lui Dumnezeu, care ne cercetează.

În timp ce sfințirea este progresivă, ea trebuie să fie terminată continuu. Acest lucru presupune să fim găsiți credincioși în cele încredințate nouă și mai înseamnă să fim permanent la dispoziția Sa. Putem atinge o asemenea calitate a vieții noastre spirituale prin vigilență și dependență continuă de Dumnezeu și de mijloacele harului Său, prin care suntem permanent gata, așteptând și grăbind arătarea Lui în mărire. ■

*Ion Buciuman,
pastor,
Comunitatea Labirint,
Conferința Muntenia*

COMITET DE BILANȚ Uniunea Română

Băneasa, 10-11 martie 2008

„Pe voi înșivă cercăți-vă. Nu recunoașteți voi că Isus Hristos este în voi?” (2 Corinteni 13,5 p.p.)

Privind în urmă la timpul care s-a scurs în veșnicie odată cu anul 2007, ne putem întreba fiecare ce am fi putut face mai bine și ce ar trebui schimbat în viețile noastre pentru ca semnele speranței revenirii Domnului Hristos să fie cât mai vizibile în lumea noastră și evenimentul întâlnirii cu Mântuitorul nostru să fie cât mai aproape. Cu siguranță că Dubul Sfânt dorește să ne conducă la acea transformare a gândirii și a comportamentului nostru pentru ca istoria păcatului pe acest pământ să se încheie cât mai curând. Călăuziți de acest gând al cercetării și al grăbirii revenirii Domnului Hristos, membrii Comitetului Executiv al Unii de Conferințe s-au întrunit în zilele de 10-11 martie 2008, la sediul din Băneasa, pentru a face o retrospectivă asupra activităților departamentelor și instituțiilor bisericii, care s-au desfășurat de-a lungul anului 2007. Prezentăm în continuare rapoartele integrale ale președintelui, secretarului și trezorerului Uniunii de Conferințe.

„Mâna lui Dumnezeu va fi recunoscută în înființarea de noi biserici locale.” (Ellen White)

Să recunoaștem

MÂNA LUI DUMNEZEU

TEODOR HUȚANU

Prezența lui Dumnezeu cu noi este pecetea recunoașterii chemării și a trimiterii noastre: „Pe voi înșivă cercăți-vă. Nu recunoașteți voi că Isus Hristos este în voi?” (2 Cor. 13,5). Ajunși la un nou comitet de bilanț al Uniunii române, să urmărim din această perspectivă retrospectiva anului 2007, călăuziți de rândurile inspirate, scrise cu 125 de ani în urmă: „Care este istoria anului care, împreună cu povara rapoartelor sale, a trecut de-acum în veșnicie?... La acest ceas important, Dumnezeu să ne ferească de a ne lăsa prinși de alte lucruri, încât să nu avem timp pentru o serioasă, onestă și critică autoexaminare!”¹

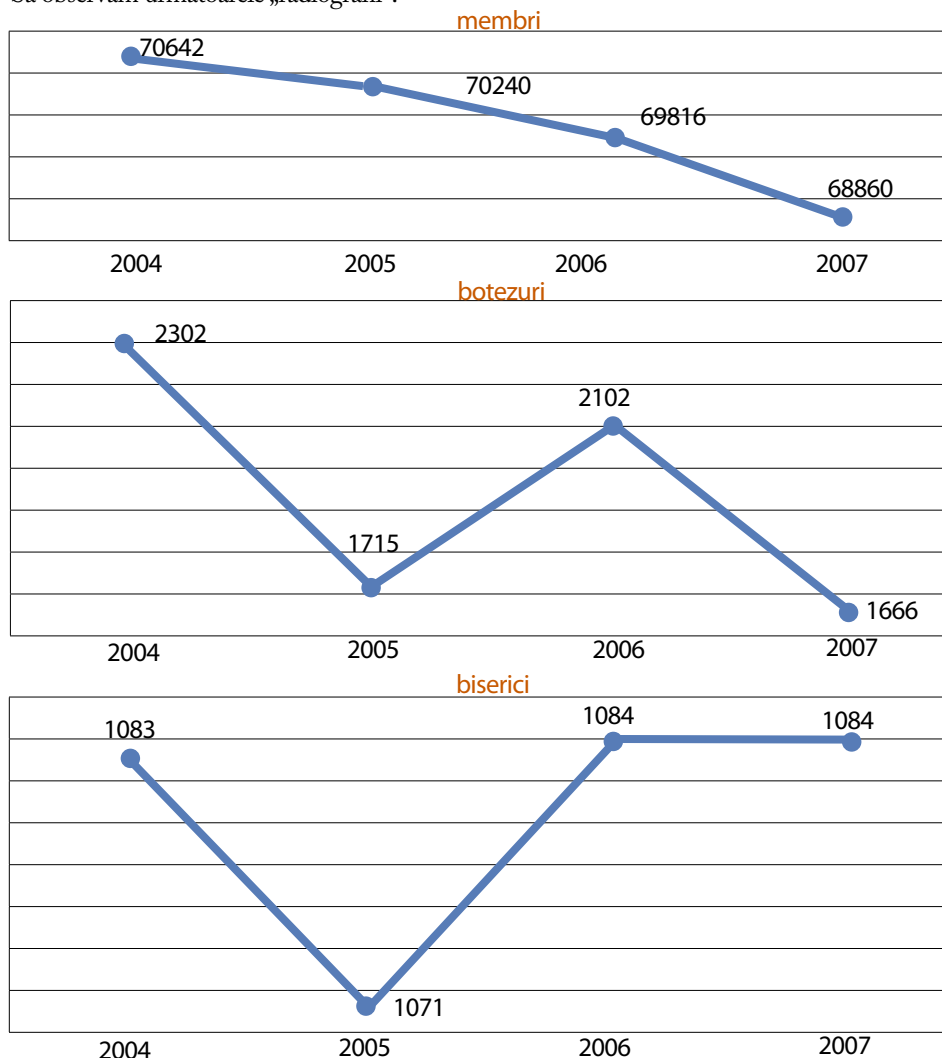
Anul în curs stă sub un imperativ la fel de solemn: „În acest nou an, nu vom căuta noi oare să corectăm greselile

trecutului?... Înălțați pe Isus, voi care îi învățați pe oameni”². „Fiecare urmaș al lui Hristos are o parte de îndeplinit, în a-i aduce pe oameni la binecuvântările puse la dispoziție de Cer. Să ne examinăm cu atenție și să vedem dacă am făcut această lucrare.”³

Pornesc în această incursiune pe un traseu cu lumini și umbre, plin de încredințarea că „Biserica lui Hristos, chiar slabă și cu defecte, este singurul obiect de pe pământ asupra căruia El Își revarsă într-un mod special dragostea și atenția Sa... Biserica este fortăreața lui Dumnezeu, cetatea Sa de scăpare într-o lume răzvrătită. Orice trădare a mandatului ei sacru este trădare față de Cel care a răscumpărat-o cu sângele prețios al singurului Său Fiu.”⁴

TREI GRAFICE, TREI SEMNALE

Să observăm următoarele „radiografii”:

De ce registrul familiei adventiste dă semne de anemie?

De ce nașterile din nou sunt tot mai dificile, iar sărbătorile de botez tind să devină tot mai rare? Există vreo speranță ca biserica să revină la rostul existenței ei?

Deși „slabă și cu defecte”, biserica este un miracol divin, chemată să-și consume energiile pentru salvarea celor pierduți.

Simptome care vorbesc

Trăind în Laodicea, prezentul raport include cuvinte scrise cu inima strânsă, cu credința că Dumnezeu va găsi o cale să-Și trezească poporul. Ca parte a acestui trup spiritual, resimt cu amărăciune starea de letargie, cauzată de risipirea energiilor în direcții pe care nu Dumnezeu ni le-a indicat. Este demobilizator să executăm ordine de luptă, fără să câștigăm nicio biruință.

Biserica este locul bucuriei și al împlinirii noastre ca și copii ai lui Dumnezeu. În același timp, ea este ținta celor mai agresive atacuri ale diavolului. El caută să ne distrugă copiii, iar Rahela înlăcrimată cântă: „Sunt pe calea mântuirii, dar copiii unde-mi sunt?” Același inamic ne subminează influența și rotește spre minim volumul proclamării Evangheliei veșnice. Conform cerințelor etichetei actuale, mărturisirea misionară personală tinde să se rezume la nivelul șoaptelor sau al intențiilor întâmplătoare, slab auzite dincolo de zidurile adunării. „Spune lumii” și „Mărturisirea – ca stil de viață” rămân „o broșurică” mai mult sau mai puțin cunoscută.

Scopul vrăjmașului este atins atunci când armata Domnului se luptă pentru orice altceva, dar nu duce „lupta cea bună a credinței”. Perpetuarea unei spiritualități de consum și orientarea spre interior distrag atenția de la idealul bisericii luptătoare și biruitoare și reduc implicarea în adevărata ei misiune. Funcționarea, faptul că încă respirăm aerul bisericii

nu constituie întotdeauna dovada că suntem în staul. Rămășița este biserica slujitorilor (vezi Apoc. 7,3). Când Duhul Sfânt ne inspiră și ne arată calea de urmat, ne oferă și zelul și puterea de a obține biruința.

Diagnosticul „căldicel” nu este o predestinare pentru Laodicea. Putem constata însă că trăirea cu Dumnezeu are nevoie de terapie intensivă, iar zelul misionar ajunge uneori în comă. Spiritul dedicării totale, gustat în ziua botezului, tinde să devină o „amintire din copilăria” vieții de credință. Ne mulțumim cu preocuparea pentru un stil de viață sănătos. Suntem ispitiți să ne așezăm liniștiți la masă, eliberați de dependența de porc, consumând cârnați vegetarieni, în timp ce ordinul de luptă ne cheamă pe adevăratul front al credinței.

Desigur, Cuvântul lui Dumnezeu ne aduce speranță cu privire la viitorul bisericii. Încurajarea speranței vine chiar prin biserică, pentru că unii dintre noi aud și înțeleg adevărul prezent, dar cum se poate face ca acest grup să nu rămână o minoritate? Cum se poate schimba atracția pentru un film sau un meci, în nopți de studiu și de stăruință în rugăciune?

De ce întâlnim mai multe întrebări legate de Manualul Bisericii decât despre misiunea ei? Consumăm zile și chiar nopți pentru „a alege” pe cine trebuie, dar nu am votat să convocăm o adunare generală pentru o zi și o noapte de post

„Biserica lui Hristos, chiar slabă și cu defecte, este singurul obiect de pe pământ asupra căruia El Își revarsă într-un mod special dragostea și atenția Sa... Biserica este fortăreața lui Dumnezeu, cetatea Sa de scăpare într-o lume răzvrătită. Orice trădare a mandatului ei sacru este trădare față de Cel care a răscumpărat-o cu sângele prețios al singurului Său Fiu.”

și rugăciune. E bine să avem regulamente bune, dar e rău să uităm prioritățile.

Pot exista creștini care nu au printre poverile lor și mărturisirea credinței, care aleargă pe holuri și pe autostrăzi, dar nu au timp să iasă la drumuri și la garduri (Luca 14,23)? Desigur, nu trecem pe lângă Sabate și servicii divine, dar trecem pe lângă rude și vecini nemântuiți, trecem pe lângă copiii și familiile noastre, pe lângă păcătoși și tot felul de oameni „căzuți între tâlhari”. Trecem „pe alături” cu conștiința împăcată că acesta este mersul normal al lucrurilor.

Urgență: redobândirea spiritului misiunii

Față de imaginea glorioasă a încheierii lucrării, biserica noastră de toate zilele ne oferă un decor nemodificat esențial, iar noi continuăm să ne învârtim în pustia acestei lumi. Teologia corectă – credem adevărul – este limitată de eclesiologia incorectă, adică de modul în care funcționează structurile bisericii. Stilul medieval nu este deplin abandonat.

Vorbim despre biserica tuturor credincioșilor – dar susținem în fapt concepția bisericii împărțite în clerici și laici, prin faptul că ne autoplasăm în una din aceste categorii – unii ajungând să fie „actorii” iar alții „spectatorii”. Includerea în granițele districtelor pastorale și în programul lor de lucru, nu doar a bisericilor sau a grupelor existente, ci a tuturor sufletelor care trăiesc în acel teritoriu, este o revoluție care încă așteaptă să fie declanșată.

Deși susținem, pe baza Inspirației, că pastorul este instructorul, antrenorul bisericii în vederea misiunii, deși se așteaptă ca el să deschidă noi drumuri către suflete și zone neevangelizate, el rămâne captivul așteptărilor și al delegărilor care îl leagă de funcționarea internă a bisericilor păstorite. În timp ce este de așteptat ca fiecare adunare să devină un centru de instruire, programul bisericilor locale rămâne preponderent orientat spre funcționare și consum intern.

De aceea avem nevoie de noi predici, de noi sărbători, de noi invitați, în timp ce noutatea ne așteaptă „pe drumul care coboară de la Ierusalim la Gaza, și care este pustiu” (Fapte 8,26). Internetul poate fi o reală binecuvântare, oferind posibilitatea vizitării instant a multor biserici surori de pe mapamond. În același timp, el este o piață religioasă, unde găsim o bogăție de predici, seminare, servicii divine și noutăți, însă mirajului mărfurilor de import diminuează deseori gustul pentru adunarea noastră și pentru serviciile ei de închinare.

Ca orice binecuvântare, și aceasta poate fi transformată în blestem. Este tulburător faptul că generațiile noi de credincioși sunt încurajate să poarte poveri bisericești, dar a fi „pescari de oameni” tinde să nu mai fie „indeletnicire de bază”. În timp ce ne bucurăm de „peștii deja prinși”, suntem ispititi să înlocuim pescuitul cu admirarea săptămânală a acvariilor.

Iordanul misiunii ne somează să-l trecem

Dezlegarea pastorului pentru purtarea drapelului misiunii pe noi fronturi, în paralel cu transferul și predarea diverselor activități de păstorie locală către prezbiterii și comitetele fiecărei biserici de credincioși, poate sparge cercul vicios care ne înghite energiile datorite pentru lucrarea de salvare a sufletelor. Revin la cuvintele pline de putere ale Inspirației, pentru a sublinia un punct nevralgic al misiunii noastre: stagnarea înființării de noi biserici locale. Barometrul consacrării și al unității în misiune, creșterea bisericii și reînvierea sunt inseparabil legate de viziunea noastră misionară.

„Ultima solie a milei trebuie să fie oferită lumii prin proclamarea adevărului Evangheliei... Mâna lui Dumnezeu va fi recunoscută în înființarea de noi biserici. Domnul va boteza cu spiritul apostolic pe mulți care vor ieși să facă lucrare misionară în locuri unde oamenii nu cunosc adevărul”.⁵

Celor care se consideră „slujitorii lui Dumnezeu”, pana inspirată le spune că „trebuie să lase bisericile care cunosc deja adevărul și să înainteze pentru a înființa noi biserici, pentru a prezenta cuvântul adevărului celor care nu cunosc mesajul de avertizare al lui Dumnezeu”.⁶ De asemenea, „Fiecare biserică trebuie să fie o școală pentru instruirea lucrătorilor creștini.”⁷

Bisericile care există și funcționează de ani de zile sunt o binecuvântare, însă dacă toți frecventăm ani și ani același loc de închinare, fără a aprinde lumina credinței în noi locuri, în casele oamenilor – asemenea bisericii înflăcărate de evlavie de la început – atunci rămânem încă departe de idealul trezirii și al reînșufletirii. Locul tău nu rămâne gol la biserică, dacă Duhul îți spune să pornești noi servicii divine, în locuri noi, cu participanți noi. Auzirea chemării înspre aceste locuri vine în urma sensibilizării sufletului și trezirii energiilor misionare prin studiul Cuvântului inspirat și rugăciune stăruitoare. Legătura cu „Statul Major” al lucrării lui Dumnezeu este vitală pentru a înțelege adevărul prezent și a trece grabnic la acțiune.

„Fac un singur lucru!”

Apelul acestui raport nu este nou. Poate fi considerat repetare sau chiar obsesie. Însă, atâta timp cât ceva ne doare, nu este drept să ne purtăm ca și cum nimic nu ne doare. Am convingerea că noi toți – pastori și credincioși deopotrivă – nu suntem inactivi. Toți ne aflăm în criză de timp și avem puține ore de somn. Însă această situație nu este în mod obligatoriu un semn al rodniceii, ci și un simptom al slăbiciunii.

Ineficiența consumului de timp și de resurse nu poate fi scuza de indiferență seculară – lumească, materialistă – a lumii în care trăim. Sunt destule argumente vii printre noi – frați, surori, băieți și fete, chiar și prieteni de adevăr sau copii – care infirmă ideea dezinteresului spiritual al semenilor noștri. Ascunsă sub îngrijorările vieții, setea

după Evanghelie există peste tot și poate fi trezită cu o carte, cu o invitație, cu o vizită, cu un seminar biblic. Fără îndoială, sunt șapte mii în Israel care fac lucrul acesta.

Cum s-ar putea ca această orientare ireversibil misionară să devină generală și oficială? „Generală” – adică să nu rămână la stadiul de „excepții”, și „oficială” – adică să avem unitate de acțiune între membri și pastori. Această ultimă subliniere vine din constatarea că există uneori percepția că adevărații misionari nu sunt persoane aflate „în sistem”. De aceea, mă rog Domnului să ne ajute pe toți în corectarea acestei situații contraproductive. Orice rugăciune, orice experiență personală în acest sens sunt binevenite.⁸

Avem noutăți profetice glorioase cu privire la rostul și viitorul nostru. Biserica Domnului este chemată să fie activă, „cumplită ca niște oști sub steagurile lor” (Cânt. cânt. 6,10). Biserica învață, instruiește, propovăduiește, vindecă, cheamă, trimite, merge, iubește, salvează, botează, luptă, ascultă, biruie. Să învingem pericolul de a „face lucrare”, uitând cine este „biserica” și care este „lucrarea bisericii”. Implicarea individuală este vitală. „Eu sunt biserică”. „Tu ești biserică”. Fiecare dintre noi este preot, chemat să mărturisească permanent credința. Dacă „Pace!”, „Pace!” – salutul nostru obișnuit – rămâne cea mai spirituală și misionară conversație a săptămânii, atunci putem vorbi de un sindrom, care aduce pericolul de aproape de noi avertismentul apostolului Pavel: „Când vor zice 'Pace...!' o prăpădenie neașteptată va veni peste ei...” (1 Tes. 5,3).

Gata de plăti prețul

Prin telefon, un frate mă întreabă dacă sunt conștient de implicațiile a ceea ce am scris, în *Curier*, despre trezire și misiune. Un coleg pastor are presimțirea că urmarea modelului misiunii, susținut de Inspirație, ar putea atrage asupra lui „sanțiuni din partea conducerii”. Aceste remarci nu sunt deloc nefondate. Există percepția dureroasă că între loialitatea discursului nostru față de Cuvântul profetic și dispoziția organizațională de a asigura aplicarea lui este o fractură, un pod care lipsește și care aruncă în inconsistență declarațiile publice. „A zice și a face” rămâne o provocare de neocolit, dar nu imposibilă de împlinit.

În conștiința noastră stăruie acum aceste întrebări: „Suntem dispuși să plătim prețul cerut de la noi? Suntem gata să aducem voința noastră în perfectă conformare față de voința lui Dumnezeu?”⁹ „Lucrarea din fața noastră este una care va solicita fiecare energie a ființei umane... Însă, cu ajutorul lui Dumnezeu, slujitorii Săi vor triumfa în cele din urmă.”¹⁰

Iată fotografia bisericii viitorului, în care eu și tu trebuie să ne găsim locul chiar acum: „Slujitorii lui Dumnezeu, înzestrați cu putere de sus, cu fețele luminoase, strălucind de consacrare sfântă, au mers să proclame solia din cer... Am auzit pretutindeni o mulțime de glasuri spunând: „Aici este răbdarea sfinților, care păzesc poruncile lui Dumnezeu și credința lui Isus”.”¹¹ ■

¹ Ellen G. White, *ST*, January 4, 1883

² Ellen G. White, *Review and Herald*, Apr. 12, 1892

³ Ellen G. White, *Counsels for the church*, 225

⁴ Ellen G. White, *1888 Materials*, p. 1554

⁵ Ellen White, *Signs of the Times*, Aug. 21, 1901

⁶ Ellen G. White, *Mărturii*, vol. 6, p. 415

⁷ Ellen G. White, *Christian Service*, p. 59

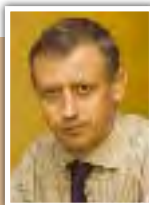
⁸ Pentru aceasta, puteți să folosiți adresa poștală a uniunii sau e-mailul teodorhutanu@adventist.ro.

⁹ Ellen G. White, *God's Amazing Grace*, p. 225

¹⁰ Ellen G. White, *Counsels for the Church*, p. 357

¹¹ Ellen G. White, *Early Writings*, p. 278, 279

Teodor Huțanu,
președintele
Uniunii Române

Să ne cunoaștem familia adventă...

ERITREA

Cu o suprafață cât jumătate din România și cu o populație de aproape 5 milioane de locuitori, Statul Eritrea și-a câștigat independența abia în 1993. Așezată pe coasta Mării Roșii, lângă Etiopia, Sudan și Djibuti, a fost multă vreme colonie italiană, apoi britanică, iar din 1952, provincie independentă a Etiopiei. După un sângeros război de gherilă, cele două state se separă, continuând relațiile tensionate. Sărăcia și persecuția religioasă sunt cele două mari probleme cu care țara se confruntă în prezent. Astfel două treimi din populație primește ajutoare pentru hrană, iar peste 2000 de persoane – conform datelor neoficiale – sunt închise datorită convingerilor religioase.

În 2002, sistemul autoritar de la Asmara a dat o lege prin care se recunoșteau doar patru comunități religioase: islamul, biserica ortodoxă, catolică și cea luterană, celelalte trebuind să treacă printr-un proces anevoios de înregistrare. Orice acțiune sau întrunire a membrilor cultelor neînregistrate era considerată ilegală și pedepsită în consecință. Deși constituția garantează libertatea religioasă, tot mai mulți refugiați povestesc felul în care au fost torturați pentru a renunța la convingerile religioase. Se pare că singura biserică neoprotestantă, care a fost recunoscută oficial, este Biserica Adventistă, și asta abia în 2005.

Mesajul advent a ajuns pe acest teritoriu în 1907, când, la sugestia lui L R Conradi, frații Lindergrén și Persson au venit aici trimiși de Uniunea Scandinavă pentru a deschide o misiune adventistă. Dezvoltarea ulterioară este legată de Etiopia, de aceea o vom trata într-un număr viitor. În 1993, odată cu obținerea independenței, s-a organizat Câmpul Misionar Eritrea.

În prezent, Eritrea face parte din Diviziunea Africa Centrală și de Est, având cu puțin peste 500 de membri adventiști, care se închină în 3 biserici și 12 grupe. Tot aici sunt 2 școli, unde 10 profesori predau la cei 473 de elevi, dintre care doar 19 sunt adventiști. Și un alt amănunt statistic, la sfârșitul anului 2006, în Eritrea, era un singur pastor hirotonit. Biserica intenționează să construiască și un mic spital adventist prin care Dumnezeu să aducă vindecare și refacere oamenilor de aici.

Adrian Neagu, pastor, Conferința Oltenia

„Încolo ce se cere de la ispravnici este ca fiecare să fie găsit credincios în lucrul încredințat lui.” (1 Cor. 4,2)

DATORIE ȘI CREDINCIOȘIE

EMILIAN NICULESCU

O mână nevăzută a închis copertele anului 2007 și a pus pecetea timpului „spre neschimbare” pe fiecare filă a sa. Astăzi, acest for superior al bisericii, Comitetul Executiv, convocat pentru un bilanț responsabil în fața lui Dumnezeu, a bisericii și a propriei noastre conștiințe, ne aplecăm asupra rezultatelor muncii noastre în ogrorul lui Dumnezeu spre a evoca cifrele mai concludente. Conform modelului biblic, balanța cu cele două brațe ale sale are menirea să măsoare pe de o parte „lucrul încredințat nouă”, datoria care ne revine din partea lui Dumnezeu, prin mandatul bisericii, iar în celălalt taler se așază „credincioșia” fiecăruia. Pavel amintește în versetul anterior faptul că noi suntem „niște ispravnici ai tainelor lui Dumnezeu”. Biblia nu se referă aici la ceea ce bisericile istorice numesc „mistere”, ci este vorba de acele valori și planuri care ne-au fost descoperite, dar care, din păcate, pentru majoritatea lumii, constituie taine, lucruri necunoscute și neînțelese. Iar apostolul Petru continuă această idee și o formulează astfel: „Ca niște buni ispravnici ai harului felurit al lui Dumnezeu, fiecare din voi să slujească altora după darul pe care l-a primit” (1 Petru 4,10). Tot el amintește faptul că există un har adevărat (1 Petru 5,12). Adevăratul har ne învață s-o rupem cu păgânătatea, iar harul fals, harul ieftin propovăduiește abrogarea parțială sau completă a Legii lui Dumnezeu. Spiritul Profetic arată modul în care ne putem achita, în mod conștiințios și profesional, de această datorie: „Am văzut că Duhul lui Dumnezeu dispare din biserică. Servii Domnului s-au încrezut prea mult în puterea argumentului și nu au avut acea încredere fermă în Dumnezeu, pe care ar fi trebuit să o aibă. Eu am văzut că doar argumentele adevărului nu vor mișca sufletele pentru a lua poziție alături de rămășiță; pentru că adevărul este nepopular. Servii lui Dumnezeu trebuie să aibă adevărul în suflet. Îngerul a spus: 'Ei trebuie să primească adevărul cald din slavă, să-l poarte în sânul lor și să-l reverse cu căldura și seriozitatea sufletului pentru cei care îl aud'. Puțini sunt cei care sunt conștiințioși, gata să decidă de pe urma greutății evidențelor; dar este imposibil a-i mișca pe mulți doar cu teoria adevărului. Trebuie să existe o putere care să însoțească adevărul, o mărturie vie care să-i miște” (Mărturii, vol.1, pag.113, orig.). Adevărurile primite de sus, de la Dumnezeu, trebuie primite mai întâi în inima noastră, în mintea noastră, și apoi să fie transmise semenilor noștri.

Această transmisie de daruri cerești, oferite gratuit și transmise la căldura inimii noastre cu toată conștiințiozitatea, respectarea nealterată a Cuvântului, reprezintă credincioșia noastră.

Azi, trecem în revistă cât din planurile noastre, dorințele noastre, acțiunile noastre au îmbrăcat haina materială, concretă a faptelor. D. H. R. Barton, laureat al premiului Nobel pentru chimie organică, arată ce consideră a fi un secret al reușitelor sale: „În numele vârstei, în numele oamenilor, în numele viitorului, n-ai voie nicio clipă să te mulțumești cu ce ai dobândit tu ori ți-a fost oferit de mediul în care te dezvolți; focul viu al căutărilor, al dorinței de împlinire torențială și plenară trebuie să te macine neîncetat, zi și noapte, acasă, în atelier ori la institut. Îmi cereți să relatez un moment care a însemnat un pas decisiv în viața mea... O asemenea clipă de viață o consider atunci când am descoperit că nu voi putea fi mulțumit cu ceea ce am realizat. N-aș dori să fiu înțeles greșit: evident există împliniri care, atestate fiind de societate, îți indică faptul că te afli pe un drum real în căutărilor tale. Dacă atunci ai zăbovit ceva mai mult de o clipă, ai și început să te pierzi, să te distrugi. Deoarece clipa care urmează trebuie s-o continue, s-o decanteze și s-o cristalizeze pe cea care a fost...” (Carol Roman, *Există un secret al celebrității*).

Conform statisticii din pagina alăturată la începutul / sfârșitul anului 2007:

- Conferința Banat avea 6.898 membri / 6.977 membri.
- Conferința Moldova avea 13.626 membri / 13.426 membri.
- Conferința Muntenia avea 19.769 membri / 19.382 membri.
- Conferința Oltenia avea 12.581 membri / 12.199 membri.
- Conferința Transilvania de Nord avea 7.762 membri / 7.732 membri.
- Conferința Transilvania de Sud avea 9.180 membri / 9.144 membri.

Diferența per total este de minus 956 de membri.

Situație comparativă 2006/ 2007:

- La botezuri: 2.102 / 1.666; un minus de 436.
- La decese: 1.235 / 1.298; un plus de 63.
- La excluderi: 746 / 843; un plus de 97.
- La scrisori de recomandare intrate: 890 / 981; un plus de 91.
- La scrisori de recomandare ieșite: 1.460 / 1.647; un plus de 187.

STATISTICĂ MEMBRI – ANUL 2007 (31 DECEMBRIE 2006 = 69.816 MEMBRI)

Conferința	Trim	Intrări				Ieșiri				Total membri Conferință	Total membri Uniune
		Botez	Vot	Scrisoare	Total intrări	Scrisoare	Deces	Excludere	Total ieșiri		
Banat	1	18	14	14	46	23	27	11	61(+2)	6.881	Tr. 1 69.240
	2	63	3	32	98	32	24	18	74(+5)	6.900	
	3	111	14	8	133(+16)	15	23	8	46	7.003	
	4	44	7	22	73	34	26	34	94(+5)	6.977	
Total 2007		236	38	76	350	104	100	71	275		
Moldova	1	35	6	65	106	93	43	57	193	13.539	Tr. 2 69.282
	2	104	4	56	164	77	41	65	183	13.520	
	3	84	5	81	170	134	45	19	198	13.492	
	4	29	26	37	92	74	45	39	158	13.426	
Total 2007		252	41	239	532	378	174	180	732		
Muntenia	1	62	9	78	149	181	93	103	377	19.541	Tr. 3 69.268
	2	203	12	109	324	103	125	98	326	19.539	
	3	147	11	95	253	169	68	40	277	19.515	
	4	76	2	81	159	157	86	49	292	19.382	
Total 2007		488	34	363	885	610	372	290	1.272		
Oltenia	1	9	0	21	30	82	89	27	198	12.413	Tr. 4 68.860
	2	90	6	26	122	44	74	28	146	12.389	
	3	132	6	33	171	112	100	32	244	12.316	
	4	22	11	42	75	40	110	42	192	12.199	
Total 2007		253	23	122	398	278	373	129	780		
TransNord	1	29	7	46	82	52	36	37	125	7.719	31 dec. 2007 = 68.860 membri (69.816 + 2.844 - 3.800)
	2	114	5	26	145	29	19	23	71	7.793	
	3	55	0	14	69	31	30	19	80	7.782	
	4	17	3	10	30	24	37	19	80	7.732	
Total 2007		215	15	96	326	136	122	98	356		
TransSud	1	38	7	20	65	30	43	25	98	9.147	
	2	29	2	24	55	31	28	2	61	9.141	
	3	120	6	22	148	46	53	30	129	9.160	
	4	35	3	19	57(+12)	34	33	18	85	9.144	
Total 2007		222	18	85	325	141	157	75	373		
TOTAL AN 2007		1.666	169	981	2.816	1.647	1.298	843	3.788		
		Ajustări: plus 28 = 2.844				Ajustări: plus 12 = 3.800					

STATISTICĂ MEMBRI – ANII 2000-2007

Anul	Comunități	Membri început an	Botezuri	Vot	Scrisori intrări	Scrisori ieșiri	Decese	Excluderi	Membrifinal an
2000	1.066	73.529	2.797	125	1.659	2.292	1.378	1.267	73.023
2001	1.066	73.023	2.617	166	1.681	2.474	1.082	1.130	72.791
2002	1.076	72.791	2.892	165	1.298	2.488	1.282	1.006	72.345
2003	1.084	72.345	1.749	109	1.030	2.347	1.032	855	70.960
2004	1.083	70.960	2.302	116	1.183	1.879	1.017	887	70.642
2005	1.071	70.642	1.715	126	1.198	1.748	1.071	642	70.240
2006	1.084	70.240	2.102	133	890	1.460	1.235	746	69.816
2007	1.084	69.816	1.666	169	981	1.647	1.298	843	68.860

Constatăm de aici că numărul de emigrări se menține la cifre ridicate (aproximativ 700). Dacă luăm în considerare numărul emigrărilor, putem afirma că scăderea numărului de membri ai Bisericii Adventiste din România în anul 2007 față de 2006 este de aproximativ 250 de membri. ■

*Emilian Niculescu,
secretarul
Uniunii Române*

„...Și Avraam i-a dat zeciuială din toate.”
(Gen. 14,20 u.p)

A DAT ZECIME DIN TOATE

IOAN CÂMPIAN-TĂTAR

Raportul biblic prezintă faptul că Avraam a fost binecuvântat de Melhisedec, preot al Dumnezeului Preaînalt, Ziditorul cerului și al pământului, iar Avraam a dat zeciuială din toate. Anul 2007 poartă cu el toate binecuvântările cerului, iar modul prin care recunoaștem sursa acestora, asemenea lui Avraam, este să oferim zecimea ce aparține lui Dumnezeu din tot ce am primit.

Deseori, recunoștința ne-o exprimăm prin cuvinte, dar uneori, cifrele vorbesc mai mult decât pot exprima cuvintele. Acest lucru se întâmplă în cazul zecimii și al darurilor oferite în anul 2007. Prezentăm în tabelul de mai jos situația intrărilor la zecimi în anul 2007, în comparație cu anul precedent.

Creșterea absolută a zecimilor în anul 2007 față de anul 2006, pe total Uniune, este de 9.076.125 RON, iar în procente, creșterea este de 27,21%. Această situație poate fi determinată atât de creșterea veniturilor – salariul mediu brut pe economie a crescut de la 1.300 RON, în 2006, la 1.750 RON, la sfârșitul anului 2007 – dar și de credințioșia membrilor bisericii față de bunul Dumnezeu. Ținând cont

de procentul mediu al inflației care a fost de 5,8%, zecimea medie actualizată a crescut cu 19,83% în anul 2007 față de anul 2006.

Zecimea medie pe membru / an, în Uniunea de Conferințe, a fost de 616 RON/an sau 51 RON /lună, și reflectă componența diversă a bisericii formate într-un procent destul de mare din pensionari și persoane fără venituri sau cu venituri mici, precum și un procent format din cei cu venituri medii și mari. Plecărilor la muncă în străinătate au afectat intrările la zecime în anumite Conferințe, lucru ce se poate observa în cifrele raportate. În același timp, recunoaștem providența divină pentru faptul că Dumnezeu a binecuvântat biserica din țara noastră, și răspunsul membrilor se poate vedea în cifrele raportate.

Un studiu efectuat de Claude Richli, editor la *Review and Herald*, analizează zecimea/membru din fiecare țară în raport cu nivelul de dezvoltare exprimat în PIB, și plasează România pe locul 30 în lume. O creștere semnificativă se observă la intrările în valuta europeană, în valoare de 3.293.464 euro în 2007, față de anul 2006. Dar să nu trecem cu vederea

CONFERINȚA	2007				2006		2007 / 2006	
	ZECIME		MEDIE AN		ZECIME		CREȘTERE	
	RON	EUR	RON	EUR	RON	EUR	%	% actualizată
BANAT	4,232,702	1,268,302	607	182	3,348,911	945,860	126.39%	119.06%
MOLDOVA	8,716,502	2,611,843	649	195	7,047,423	1,990,460	123.68%	116.51%
MUNTENIA	13,067,080	3,915,465	674	202	10,130,718	2,861,300	128.98%	121.50%
OLTENIA	6,195,718	1,856,507	508	152	5,053,822	1,427,391	122.59%	115.48%
TRANS.NORD	4,132,580	1,238,301	534	160	3,112,810	879,176	132.76%	125.06%
TRANS.SUD	6,085,006	1,823,332	665	199	4,659,779	1,316,099	130.59%	123.01%
TOTAL	42,429,588	12,713,750	616	185	33,353,463	9,420,286	127.21%	119.83%

deprecierea monedei europene în anul trecut, care a ajuns la un procent de 6% față de anul precedent, determinând creșterea zecimii în monedă europeană.

Darul Școlii de Sabat, cel mai important dar mondial, continuă să rămână la dispoziția Conferințelor pentru construirea caselor de rugăciune – a crescut cu un procent de 20%, ajungând la suma de 1.988.585 RON. Media pe membru/Sabat, la darul Școlii de Sabat, este de 0,60 RON. Prezentăm în continuare darurile speciale la nivel mondial, Uniune și Conferințe:

- dar de mulțumire – 738.010 RON
- dar ADRA – 121.683 RON
- dar Săptămâna de Rugăciune – 207.635 RON
- dar Radio Mondial – 66.507 RON
- dar extinderea misiunii – 67.941 RON
- dar Libertate religioasă – 49.098 RON
- dar Tineret – 49.039 RON
- dar Educație creștină – 38.901 RON
- dar Centrul Media – 212.901 RON
- dar Sabatul al XIII-lea – 145.181 RON
- dar Conferința Banat – 104.803 RON

Darul de mulțumire, jertfa recunoștinței, rămâne la dispoziția Conferințelor pentru evanghelizarea în zone fără prezență adventistă, iar cel de educație, pentru susținerea sistemului educațional. Se remarcă darul pentru susținerea Centrului Media, unde, alături de frecvențele radio, care au ajuns la un număr de 13, începând cu luna aprilie, *Speranța TV* a devenit o realitate în multe cămine. Postul de televiziune *Speranța* este un mijloc nou de vestire a Evangheliei, o provocare din punct de vedere financiar pentru biserică, și are nevoie în continuare de susținere financiară. Intrările la zecimi și daruri au crescut an de an, dar totodată, într-o măsură mai mare au crescut și nevoile lucrării de vestire a Evangheliei, având în vedere diversificarea mijloacelor. Astfel, darul pentru Centrul Media în anul 2007 a fost de 212.901 RON.

Un alt important dar special este cel oferit familiilor sinistrate din localitatea Tecuci, dar ce se ridică la suma de 393.186 RON, în afara sumelor sau a ajutoarelor materiale oferite în mod direct celor afectați de inundații. Rapoartele ADRA prezintă modul în care sunt folosite aceste fonduri. Dorim pe această cale să apreciem sacrificiul și împreună-simțirea de care a dat dovadă frățietatea din întreaga țară. Pe parcursul a șase ani, fiecare Conferință a avut posibilitatea promovării unui proiect, pentru care an de an s-a pregătit un dar special. Ultima Conferință care a beneficiat de un astfel de dar din întreaga țară a fost Conferința Banat. Darul se ridică la suma de 104.803 RON și va putea fi folosit pentru realizarea unui centru de tineret. Fiecare dar este folosit conform destinației stabilite (Centrul Media, ADRA, Libertate religioasă, Extinderea misiunii), iar darul Săptămânii de Rugăciune este folosit pentru suplimentarea procentului de 0,5% din zecime, sumă necesară susținerii activității de colportaj.

Nu putem trece cu vederea Darul pentru bugetul bisericilor locale, în care se regăsesc sumele oferite pentru construcția caselor de rugăciune, întreținerea acestora, evanghelizare, ajutorarea celor săraci și diverse alte proiecte desfășurate la acest nivel. Pe întreaga țară, acest dar se ridică la suma de 9.855.753 RON, în creștere cu 19,5%.

La sfârșitul anului 2007, aveam 114 case de rugăciune în construcție, iar numărul celor inaugurate se ridică la 41 în întreaga țară. Pentru anul 2008, se preconizează demararea a 26 de proiecte noi de construcție și finalizarea a 43 din cele începute anterior.

Darurile speciale, mondiale și locale, împreună cu darul pentru bugetul bisericilor locale reprezintă 31,14% din zecimea totală. Din procentul de 10% zecime ce revine Uniunii de Conferințe s-au efectuat următoarele cheltuieli, pe parcursul anului 2007, în vederea susținerii proiectelor departamentelor și instituțiilor:

- cheltuieli de personal – 994.986 RON
- cheltuieli administrative și generale – 455.692 RON
- cheltuieli departamentale – 294.200 RON
- cheltuieli de amortizare – 699.201 RON

Uniunea de Conferințe a transferat Diviziunii, pentru Conferința Generală, un procent de 2% din zecimea totală în cursul anului 2007, suma de 888.201 RON, precum și darul pentru Tineret, în valoare de 49.039 RON. În acest mod, prin zecimile și darurile oferite, contribuim la realizarea lucrării de vestire a Evangheliei în întreaga lume.

Pentru instituțiile bisericii, au fost efectuate următoarele subvenții:

- subvenție Centrul Media = 1.554.877 RON
- subvenție ADRA = 25.177 RON
- subvenție SUP = 10.000 RON
- subvenție colportaj = 296.862 RON
- subvenție educație = 75.705 RON
- subvenție Asociația Exploratorilor, Sola Scriptura și ASEF = 15.805 RON

Prezentul raport este menit să ofere o imagine de ansamblu privind sumele oferite bisericii, deși unele au fost oferite în mod direct instituțiilor și nu se regăsesc în acest raport, dar noi știm că niciun dar, precum și modul în care este oferit, nu scapă atenției Cerului. În același timp, avem o prezentare sintetică a cheltuielilor efectuate. Întrebarea care rămâne mereu deschisă este dacă, la toate nivelurile, sumele au fost folosite în mod eficient. În cazul organizațiilor nonprofit, spre deosebire de cele lucrative, în care se urmărește un singur lucru, și anume profitul, este foarte greu să evaluezi eficiența când este vorba de alinarea suferințelor sau de salvarea unei vieți. În acest caz, nu există o singură unitate de măsură a eficienței.

Suntem recunoscători bunului Dumnezeu pentru credincioșia așteptătorilor revenirii lui Isus, pentru susținerea misiunii de care dau dovadă, aspect evidențiat în cifrele prezentate, precum și pentru modul în care Dumnezeu a binecuvântat biserica Sa până în prezent. ■

*Ioan Câmpian-Tătar,
trezorierul
Uniunii Române*

DOARTU POȚI SĂ LE SPUI

Frate Ciprian Iorgulescu, sunteți directorul Departamentului Școlii de Sabat/Lucrări Personale. Care considerați că este rațiunea de a fi a unui astfel de departament?

Ellen White, profetul bisericii, spunea: „Ar trebui să existe un plan bine pus la punct, în vederea angajării de lucrători care să meargă în toate bisericile noastre, mici sau mari, pentru a-i învăța pe membri cum să lucreze pentru zidirea și creșterea bisericii, dar și pentru câștigarea celor necredincioși”. (Mărturii, vol. 9, p. 117)

Care ar putea fi, în câteva cuvinte, rolul credincioșilor în ceea ce numim „ogorul Evangheliei”?

Evangelhia, sau Vestea Bună cu privire la dragostea Domnului Isus Hristos față de omul păcătos, nu se poate proclama singură, ci ea are nevoie de o voce, deoarece așa a plănuțit Dumnezeu. Este nevoie de un glas omenesc pentru a transmite acest mesaj.

Ioan Botezătorul declara despre sine: „**Eu sunt glasul...**” (Ioan 1,23) și a pregătit generația din timpul său pentru venirea lui Mesia. Și astăzi este nevoie de un glas care să anunțe „**ceasul judecării Lui!**”. Dumnezeu are nevoie acum de misionari care să pregătească drumul revenirii Domnului Isus, prezentând adevărul Scripturii.

Câtă importanță au concepțiile cuiva în ceea ce privește misiunea?

Concepția despre lume este un element vital în înțelegerea misiunii personale, deoarece ea îți poate afecta viitorul – vei deveni fie optimist, fie pesimist. Darrow Miller spunea: „Toți oamenii pun, în esență, aceleași întrebări. Totuși răspunsurile sunt radical diferite, în funcție de concepția lor despre lume. Modul în care oamenii și societățile răspund la aceste întrebări determină tipurile de culturi și de societăți pe care le creează. Unele răspunsuri la aceste întrebări duc la sărăcie și la barbarie, iar altele duc la dezvoltare și la civilizație.”

Având o concepție biblică despre lume, nu vei putea fi indiferent față de cei de lângă tine, te vei întreba cum poți să le spui că există Cineva care îi iubește și îi așteaptă acasă. Te vei ruga pentru înțelepciune divină, ca să descoperi acele planuri care pot să îi atragă pe oameni la

Inaugurare case sinistrați Comănești

Când și PIETRELE STRIGĂ

Biserica adventistă Hârlău

CONFERINȚA MOLDOVA

***Răspunsuri la o parte din
întrebările Conferinței
Moldova, prin amabilitatea
slujitorilor din comitetul
Conferinței.***

Hristos. Nu vei avea odihnă sufletească până ce nu le vei vorbi despre dragostea lui Dumnezeu. Vei descoperi patru motive pentru care vei dori să fii misionar:

- Dragostea lui Dumnezeu să fie cunoscută de cei de lângă tine;
- Împlinirea mandatului divin din Matei 28,19-20;
- Folosirea oricărui mijloc legitim pentru a ajuta la salvarea lor;
- Preocuparea ca biserica ta să crească și să se dezvolte;

***Cum traduce Școala de Sabat aceste
deziderate în misiune?***

Pornind de la această premisă, Departamentul Școala de Sabat/ Lucrare Personală din Conferința Moldova își propune să implementeze strategia departamentului în fiecare biserică de pe teritoriul Conferinței, privind transformarea grupelor Școlii de Sabat în grupe de misiune. Credem că fiecare membru are locul lui în prezentarea Evangheliei. În sensul acesta, instructorii Școlii de Sabat au fost instruiți pentru a-i motiva și încuraja pe cei din grupele lor pentru o viață de misionarism. Experiențele din acest domeniu de activitate ne oferă speranța că un număr mare de membri se vor implica.

Începând cu toamna anului 2005, la Vatra Dornei, au demarat întâlnirile cu responsabilii lucrării personale din bisericile locale, pentru a le pune la dispoziție materiale de misiune și a le prezenta idei de implementare ale acestora. De asemenea, festivalurile de misiune de la Piatra Neamț – noiembrie 2006, Galați – martie

2007 și Suceava – noiembrie 2007 au contribuit la încurajarea celor prezenți pentru misiune. La ultimul eveniment, ne-am bucurat de participarea fr. Mario Brito, directorul Departamentului Școala de Sabat/Lucrare Personală, din cadrul diviziunii Euro-Africa.

***Pe lângă pastorii și membrii
comunităților, ce alte categorii de coechipieri
sunt implicați în misiune?***

Cu acea ocazie, au fost prezentate și oferite tuturor celor prezenți opt proiecte de misiune personală, sub forma unor semne de carte. Cele opt proiecte, care se pot desfășura prin grupele Școlii de Sabat, sunt: „Revista Misionară”, „Sola Scriptura”, „Ai grijă de bătrânul tău”, „Ai grijă de săracul tău”, „Sănătate pentru vecinul tău”, „O școală ca în cer”, „Serviciul Umanitar pentru Penitenciare”, „Speranța TV” și „RVS”.

Pe lângă activitatea personală a credincioșilor Conferinței Moldova, ne considerăm binecuvântați datorită activității celor 59 de evangheliști acreditați, celor 94 de voluntari SUP, care lucrează în cele nouă penitenciare, celor două Librării-Biblioteci din Bacău și Iași și celor patru filiale Sola: Bacău, Iași, Piatra Neamț și Vaslui.

De asemenea, clasele de studiu de la cele două librării-biblioteci ne oferă motive de laudă la adresa lui Dumnezeu datorită participanților care descoperă frumusețea Cuvântului scris. O altă experiență deosebită o constituie cei 5052 de copii, provenind din familii neadventiste, care au participat la Școlile Biblice de Vacanță anul trecut și care au putut auzi învățăturile Scripturii transmițându-le apoi părinților lor.

Față de cele spuse, formulați o concluzie!

Privind în jur, constatăm că sunt mulți cei care au nevoie să-L audă pe Dumnezeu. Acum, când ai citit aceste rânduri, te întreb: Ești gata să fii o voce a Sa pentru cei din jurul tău? Auzi chemarea lui Dumnezeu care te invită să I te alături în misiune. Realitatea este că... **DOAR TU POTI SĂ LE SPUI.** Alege doar canalul de comunicare care ți se potrivește. Meditează la următoarele gânduri:

„Cei care veghează spiritual biserica ar trebui să găsească căi și mijloace prin

Tabăra cu noii botezați – Solca

Festivalul Secerișului – Botoșani și Suceava

care să i se ofere fiecărui membru al bisericii ocazia să aducă la îndeplinire o parte a lucrării lui Dumnezeu.”

(Mărturie, vol. 9, p. 116)

*Ciprian Iorgulescu,
directorul Departamentului Școala de
Sabat/Lucrare Personală – Conferința
Moldova*

GRĂBIND SECERIȘUL...

Misiunea este rațiunea de a fi a bisericii. Mandatul dat fiecăruia dintre noi de a-L mărturisi pe Hristos nu poate fi ignorat. Holdele sunt albe și gata de seceriș, dar lucrători sunt puțini. Îngeri și oameni privesc cu interes evenimentele finale și încheierea lucrării lui Dumnezeu pe pământul acesta. În fața acestor provocări, Asociația Pastorală folosește toate pârghiile existente pentru a promova orientarea misionară a corpului pastoral care, la rândul lui, să fie principalul factor de acțiune în biserica locală.

Asociația Pastorală poate fi considerată „antrenorul și susținătorul” echipei pastorale. Frate Ionel Mardare, ca Secretar al Asociației Pastorale din Conferința

Moldova, spuneți-ne în câteva cuvinte ce a însemnat activitatea acestui departament în perioada recentă?

Instruire. Familiile pastorale au fost în atenția departamentului, care s-a străduit să le ofere instruire, resurse și asistență spirituală necesară pentru a sluji cu eficiență. Au fost organizate o serie de întâlniri, la care au fost invitate cele 70 de familii pastorale din Conferința Moldova, dezbaterile și discuțiile având ca obiectiv implicarea familiei pastorale în extinderea misiunii. Instruirea pastorilor și a prezbiterilor în vederea misiunii a fost și rămâne o prioritate pentru proiectele interne și externe ale Asociației Pastorale. Urmând linia Bisericii Mondiale, proiectele departamentului au promovat valorile strategice privind creșterea, unitatea și calitatea vieții.

În ce fel activitatea Asociației Pastorale se adresează și bisericilor locale?

Fiecare pastor local a fost încurajat să dezvolte, pe linia strategiei amintite, proiecte și programe care să răspundă nevoilor locale și să dezvolte metode personale în atingerea obiectivelor propuse. Întâlnirile cu prezbiterii pe

centre de județ au creat o atmosferă de familie, unde s-au discutat probleme specifice slujbei lor, accentul fiind pus pe misiune și pe rolul prezbiterului în promovarea valorilor advente. Adunarea tuturor slujbașilor din Conferința Moldova pentru instruire cu privire la misiune a fost o altă ocazie prin care s-a făcut cunoscută strategia Conferinței, în materie de misiune; s-au oferit resurse, iar conducătorii au putut cunoaște problemele comunităților locale și viziunea bisericilor asupra misiunii.

Noii botezați reprezintă o categorie de credincioși care au necesitat și necesită o grijă deosebită. Ei sunt un potențial misionar puternic, care trebuie stimulat, instruit și hrănit. Tabăra de vară, organizată special pentru ei, i-a adus mai aproape de biserică, de misiune și de nevoile celor care nu-L cunosc pe Hristos. La Solca, ei au putut să-și povestească experiențele, să discute despre problemele lor și să fie instruiți pentru a da mărturie personală.

Lucrarea a adus roade. În ce fel aceste roade mai beneficiază de atenția bisericii, după ce sunt culese și aduse în „hambar”?

O preocupare a Asociației Pastorale a fost sănătatea bisericii. Cheia creșterii unei biserici este sănătatea ei. Toate lucrurile cresc dacă sunt sănătoase. Tot așa este și cu biserica. O biserică ai cărei membri cresc în Hristos sunt preocupați de dezvoltarea lor personală și dezvoltă caractere puternice. Numai o biserică sănătoasă poate da o mărturie care să fie credibilă și să facă adventismul atrăgător. În scopul acesta, departamentul a inițiat o serie de întâlniri cu bisericile locale și cu comitetele lor pentru a discuta și analiza implicațiile acestui adevăr în viața de zi cu zi a bisericii.

În mod sigur, pe lângă responsabilități și solicitări, aveți și motive de bucurie, de mulțumire. Spuneți-ne câteva dintre ele.

Sutele de campanii de evanghelizare, inițiate de pastori și de laici, botezurile, precum și alte forme de vestire a Evangheliei, în care s-au implicat toate vârstele, sunt „o felie” a slujirii bisericii cu care ne-a binecuvântat Dumnezeu. Pătrunderea în zone albe, înființarea unor noi grupe, grupele de studiu, seminarele de cămin, proiectele plantării de biserici sunt priorități pentru Conferința noastră, pentru care ne rugăm și acționăm cu responsabilitate.

Inaugurare Centru misiune – Brazi

Adunările de redeșteptare și motivare pentru misiune au constituit un alt punct forte pentru Conferința noastră, în 2007. În cele patru centre de județ: Bacău, Botoșani, Iași și Focșani, sute de credincioși au umplut sălile până la refuz, L-au slăvit pe Dumnezeu pentru roadele obținute, au povestit experiențele lor cu Dumnezeu și s-au angajat solemn să dea mărturie pentru Hristos.

Trecând în revistă unele dintre activitățile departamentului, nu am făcut altceva decât să spun că tot ce s-a făcut se datorează Domnului nostru, care are milă de noi și dorește să ne folosească în marea Sa lucrare. Rugăm pe Domnul secerișului să scoată cât mai mulți lucrători, să prindem ritmul impus de Cer și vestirea întregii solii îngerești să se încheie cât mai repede și în frumoasa noastră Moldovă.

*Ionel Mardare,
secretarul Asociației Pastorale
– Conferința Moldova*

MEMBRII BISERICII AU NEVOIE DE INSTRUIRE LEGISLATIVĂ

*Frate Ciprian Iorgulescu, pe lângă
Departamentul Școală de Sabat /
Lucrare Personală, mai sunteți și
responsabilul unui departament
care s-ar putea prescurta în felul
următor: RO-LR. Ce înseamnă acest
departament și ce preocupări presupune?*

Departamentul Relații Oficiale-Libertate Religioasă al Conferinței Moldova încurajează bisericile locale să desfășoare programe speciale, la care să invite reprezentanți ai vieții politice, religioase, culturale pentru ca oficialitățile să cunoască biserica și din această perspectivă.

Pe lângă acest aspect, constatăm că membrii bisericilor au nevoie de instruire în ceea ce privește cunoașterea argumentelor legale pentru promovarea și apărarea dreptului la libertate religioasă, potrivit legislației interne și internaționale la care țara noastră este parte. De asemenea, este nevoie de educație și în ceea ce privește modul de a reacționa în situațiile când aceste drepturi și libertăți le sunt încălcate.

DACĂ POATE FI FĂCUT CEVA, ÎN PUTEREA LUI ISUS O VOM FACE

Frate Pauliuc, în calitate dumneavoastră de director al Departamentului Educație din Conferința Moldova, ați putea să ne spuneți ce este și de ce e nevoie de un Departament al Educației?

Dacă deschidem dicționarul român enciclopedic la cuvântul **educație**, putem găsi următoarea definiție: un ansamblu de măsuri aplicate în mod conștient și sistematic, în vederea formării și dezvoltării însușirilor intelectuale, morale și fizice ale oamenilor (în special ale copiilor și tineretului).

Același termen, dacă îl vom căuta și în scrierile Spiritului Profetic, putem citi următoarele: Adevărata educație cuprinde nu doar disciplina mintală, ci și acea instruire care va asigura principii morale sănătoase și o comportare corectă. (*Counsels to Parents, Teachers and students*, p. 64)

Educația are legătură cu destinul nostru veșnic sau doar cu performanțele noastre vremelnice?

Putem spune că adevărata educație are o legătură strânsă cu formarea caracterului (concluzie unanim acceptată de majoritatea cărților ce dezbate problema educației). Iar când pronunțăm cuvântul „caracter”, aproape instantaneu ne gândim la mântuire. E uimitor faptul că ne zbatem, muncim din greu, alergăm toată viața, iar când tragem linia, se pare că nu vom putea lua absolut nimic cu noi în veșnicie, în afara caracterului.

Știm că educație nu înseamnă doar cuvinte, ci și instituții și organizații educative, școli etc. Până în acest moment, ce propune Conferința Moldova ca ofertă în domeniul educației?

De mai multă vreme sunt funcționale cinci grădinițe în bisericile din Bacău, Galați, Iași, Matca și Suceava, iar de curând, s-au adăugat încă două, în localitățile Botoșani și Todirești. În viitorul apropiat, urmează să se inaugureze alte grădinițe în bisericile din Roman, Pașcani, Măriței și Vaslui. Deschiderea noilor grădinițe ne transmite mesajul că lucrarea de modelare a caracterelor nu trebuie să se oprească aici, ci ne convinge tot mai mult de necesitatea înființării de școli și, de ce nu, a unui liceu pe teritoriul Conferinței, în care să predomine influența religioasă.

Aveți și calitate de secretar al Conferinței. Dacă ar trebui să exprimați statistic răspunsul lui Dumnezeu la lucrarea credincioșilor Săi, care ar fi valorile?

Pe măsură ce ne apropiem de „Marele Advent”, intervențiile Duhului Sfânt par să fie tot mai vizibile în salvarea celor pierduți. Iată o prezentare succintă a bisericilor din cele opt județe (Bacău, Botoșani, Galați, Iași, Neamț, Suceava, Vrancea și Vaslui) ale Moldovei:

Județ	BC	BT	GL	IS	NT	SV	VN	VS	Totalgeneral
Nr. membri (M) 31 dec. 2007	1779	1842	2094	1853	1523	3171	616	614	13426
Comunități (C) 2007	32	31	27	29	27	49	16	19	230
Pastori (P) 2007	10	8	7	8	7	12	4	5	61
RaportM/P2007	178	230	299	232	218	264	154	123	220
RaportC/P2007	3	4	4	4	4	4	4	4	4

Concluzie:

Marile principii ale răscumpărării sau ale adevăratei educații sunt neschimbate, „întărite pentru veșnicie” (Ps.111,8); căci ele sunt principiile caracterului lui Dumnezeu. Așadar, pentru timpul ce ne stă în față, am dori ca eforturile prioritare, în ceea ce privește misiunea, să fie și acelea de a-i ajuta pe cei ce sunt destul de tineri, să înțeleagă principiile mântuirii și să intre în acea legătură cu Hristos, care să-i facă o putere cu înrăurire în această viață. Dacă poate fi făcut ceva, care să contracareze marele rău, în puterea lui Isus – o vom face.

*Florin Paul Pauliuc,
secretarul Conferinței Moldova și directorul Departamentului Educație*

Când vorbim de instruire, ne referim numai la responsabilii locali sau și la marea masă a membrilor bisericii?

În acest sens, amintim că 70% din totalul bisericilor de pe teritoriul nostru administrativ au desfășurat programul de instruire din timpul Săptămânii Libertății Religioase din anul acesta, dovedind interesul credincioșilor pentru un astfel de proiect.

Numărul mare de pastori care au desfășurat întâlniri sau simpozioane de Libertate Religioasă vorbește despre deschiderea bisericii vizavi de astfel de manifestări și dorința ei de a se face mai bine cunoscută și de a avea relații amiabile, bazate pe dialog atât cu Administrația Publică Locală, cât și cu reprezentanții altor biserici. La aceste evenimente, au participat primari, viceprimari, consilieri, cadre didactice, lideri religioși din diferite biserici și reprezentanți ai poliției.

Ca fiecare altă zonă a țării, și zona Moldovei are un specific al ei. Ce reprezintă acest specific pentru Biserica Adventistă? Cum influențează acest specific misiunea și viața credincioșilor?

Chiar dacă, uneori, climatul religios este diferit, comparativ cu alte zone din țară, poate chiar ostil în anumite localități, ne facem simțită prezența în societate prin programele de bună calitate desfășurate de diferite departamente, dovedind respect față de demnitatea umană dar și față de credința celuilalt.

Cunoașterea și promovarea unui spirit tolerant, precum și apărarea libertății religioase pot fi de folos în realizarea misiunii noastre.

*Ciprian Iorgulescu,
directorul Departamentului Relații
Oficiale și Libertate Religioasă
– Conferința Moldova*

SUB SEMNUL ÎNNOIRII

Trezoreria bisericii, și nu numai, operează cu termeni specifici, ușor complicați, de genul: activ, bilanț, buget, mijloace etc. Ce pot însemna acești termeni într-o ecuație a misiunii?

Într-un bilanț contabil, **activul** arată de la un an la altul o creștere a imobilizărilor corporale, necorporale sau financiare. Această creștere din „activ” poate să însemne o bună administrare, un semn de prosperitate sau o creștere a

ACUM CÂND PIETRELE STRIGĂ

Frate Costel Iosub, aveți bucuria de a conduce „brațul drept al bisericii” – Departamentul Sănătate și Temperanță. Ce vă bucură în acest moment, în mod special?

„Mulțumim lui Dumnezeu pentru că avem lucrarea misionară medicală.” (LMM, 35)

Da, Îi suntem recunoscători pentru slujirea model a Marelui Misionar medical, pentru atât de multe lucruri primite și, nu în ultimul rând, pentru cei care au încurajat prin decizie și susținere activitatea departamentului.

Posibilitatea de a extinde numărul, dar și paleta de servicii în cadrul activităților de sănătate, perspectiva de a avea și pe teritoriul Conferinței noastre un centru de sănătate (și credem, cu ajutorul Domnului, că va fi deschis în următoarele luni) reprezintă reale facilități, dar și provocări.

Cum conturați, dincolo de teorie, dimensiunile misiunii medicale?

Privind în jur, poți înțelege nevoia unei lumi suferinde și, în același timp, și tendința, preocuparea, deschiderea pentru domeniul sănătății care așază în fața slujitorilor din Conferința Moldova și în fața noastră a tuturor, o provocare fără precedent. Poți înțelege că e vremea ca evanghelia sănătății să fie nu doar o preocupare de moment sau un pretext, ci parte integrantă a celor mai serioase preocupări ale noastre, a Evangheliei însăși.

Privind spre noi înșine, din perspectiva incidenței bolilor care bântuie civilizația, a testelor de sănătate, nu se poate să nu remarcăm sănătatea excelentă a unora, dar și numărul considerabil de boli care ar trebui să lipsească (mă refer la cele ale stilului de viață).

În opinia dumneavoastră, cât din ceea ce avem ca slujire de sănătate este un dar și cât o responsabilitate?

Aceste realități ne fac să-I fim recunoscători Domnului pentru mesajul valoros cu care ne-a îmbogățit cu mai bine de un secol în urmă, adevăr care așteaptă să fie trăit și împărtășit cu generozitate acum, când pietrele deja strigă.

*Costel Iosub,
directorul Departamentului Sănătate și Temperanță – Conferința Moldova*

valorii de patrimoniu în firma respectivă. Dumnezeu pune în mâna oamenilor mijloace, de un fel sau altul, pentru a fi administratori...

Lucrăm cu informații, cifre, statistici pentru a ne evalua sau estima capacitatea de viziune și conducere, dar adevărata înțelepciune în administrare vine de fiecare dată de la Tatăl nostru ceresc, prin care aceste cifre sau grafice arată în ce măsură tot ceea ce pune Dumnezeu în mâna oamenilor este folosit pentru a atinge alte vieți de oameni care sunt transformați după chipul și asemănarea Sa.

Lumea, ca și

biserica de altfel, traversează o perioadă numită globalizare – în care schimbările de natură politică, economică, financiară, socială sunt tot mai dese. Parcă nimic nu mai are stabilitate și cu toții recunoaștem că lumea aleargă parcă spre ceva nou; se simte în aer mirosul „înnoirii” lumii.

Întâlnirea oamenilor de afaceri

Libertate religioasă

Se poate vorbi, în acest context, de adaptare, actualizare, înnoire și în domeniul financiar al bisericii?

Managementul modern caută noi soluții pentru a păstra piețele și mijloacele de influență și control.

În acest context, cred că nici biserica nu poate rămâne undeva rătăcită și

În ceea ce privește nevoia internă, amintesc doar faptul că, de mai mulți ani, se simțea nevoia unei baze pentru tineret, capabilă să răspundă unor criterii de ordin calitativ și funcțional de lucru cu tinerii. Astfel, în primăvara anului 2007, a fost cumpărat un teren în suprafață de 7 ha în localitatea Coșna, jud. Suceava, loc ce va constitui amplasamentul viitorului Centru de Tineret și care va oferi tinerilor bisericii

condiții optime de părtășie, de recreere, de instruire și de formare spirituală.

Dumnezeu ne-a onorat răspunzând și la nevoia de misiune, deschizând oportunitatea lucrării misionare prin radio. Dacă în primăvara anului 2005, la Suceava, era lansat oficial primul post

folosi potențialul uman și spiritual prin realizarea de emisiuni locale.

În acest moment, postul de radio Suceava are amenajat un studio propriu, cu o dotare minimă, dar supus îmbunătățirilor pe măsură ce se realizează programe locale.

Toate aceste investiții au însemnat un efort financiar considerabil, o parte fiind acoperită din bugetul local al Conferinței, iar cealaltă constituindu-se din subvenții și sponsorizări.

Ce alte direcții a mai avut în vedere Trezoreria Conferinței? Unde se mai investește? Ce solicitări au fost și sunt încă?

Evident că acordăm o atenție specială proiectelor de misiune departamentale care, an de an, au primit sume importante pentru realizarea proiectelor.

De asemenea, avem șantierul de construcții în care anual au fost continuate lucrări pe aproximativ 30 de șantiere. Dintre acestea, au fost finalizate, ca valoare, în medie cinci biserici anual, pe perioada ultimilor trei ani.

Un alt proiect îndrăzneț, care a fost cap de afiș în ultimii 5 ani, este Centrul de Sănătate și Medicină Preventivă Podiș, județul Bacău. Construit după modelul celui de la Herghelia – județul Mureș, acest proiect își așteaptă cu încredere finalizarea lucrărilor și deschiderea oficială, cel mai probabil în cursul anului 2008.

Cum se vede viitorul din perspectiva trezoreriei Conferinței Moldova?

Sunt semne că hotărârile Împărăției lui Dumnezeu sunt largite în această parte de țară. Biserica se vrea în continuare o biserică în mișcare, iar Împărăția lui Dumnezeu e din ce în ce mai aproape de sufletul și inima oamenilor lui Dumnezeu.

Ștefan Ropotică, trezorerierul Conferinței Moldova

Întrebările au fost formulate de Daniel Chirileanu.

Terenul Taberei de tineret de la Coșna

tulburată de frământările vremii. Ea trebuie să fie în avangardă, cu un pas înainte, pentru a găsi modalitățile prin care Evanghelia să fie descoperită lumii. Dacă ar fi să caracterizăm perioada de timp scursă de la ultimele alegeri, aş spune că aceasta a stat sub semnul înnoirii în această parte a lucrării lui Dumnezeu.

Direcțiile care au fost prioritare în privința investițiilor din acești ultimi ani, au avut ca scop, pe de o parte, rezolvarea unor probleme și nevoi interne stringente, iar pe de altă parte, găsirea unor noi modalități prin care mesajul advent să fie transmis către lume.

Ați putea menționa câteva dintre aceste nevoi, la care Dumnezeu a oferit un răspuns pe plan financiar?

de radio al bisericii, care transmitea 12 ore zilnic, pe frecvența 102,7 MHz FM, în primăvara anului 2006, se cumpăra o frecvență radio în gama AM, frecvența 1485 KHz pentru zona Botoșani, iar în toamna anului 2007 sunt achiziționate alte două posturi radio, cu tot cu echipament, și licență de emisie: Hârlău, pe frecvența 94 MHz FM, și Bacău, pe frecvența de 95,5 MHz FM, acesta având acoperit un timp de emisie complet, de 24 de ore zilnic.

Aceste proiecte radio se opresc aici sau există și eventuale planuri de dezvoltare?

În aceste condiții, atât Botoșaniul, cât și Bacăul, vor trece în următoarea perioadă la amenajarea studiourilor proprii, prin care fiecare post să-și poată

Daniel Chirileanu, directorul Departamentului de Tineret – Conferința Moldova

Abuzul în Biserica Adventistă?

*O analiză imparțială
asupra abuzului domestic*

RENÉ DRUMM, ÎMPREUNĂ CU MARCIANA POPESCU,
GARY HOPKINS ȘI LINDA SPADY

Am rămas însărcinată imediat după ce ne-am căsătorit, îmi explica o doamnă. Soțul meu s-a supărat foarte tare din cauza aceasta. Relația noastră s-a înrăutățit imediat după aceea. Încercam să-i fac totul pe plac și să împiedic despărțirea, dar nicio soluție nu a mers. Am dat vina pe mine, dar în cele din urmă, am luat o decizie. Doream să păstrez copilul, însă soțul meu mi-a zis:

– Dacă vrei să rămânem împreună, trebuie să scapi de el.

Biblia spune că soția trebuie să se „supună” soțului ei, iar eu înțelegeam prin aceasta că trebuie să fac ce vrea el. De aceea a trebuit să avortez.

Aceasta este povestea lui Shelly Smith¹ despre primul abuz pe care l-a suferit în căsătoria ei de peste 20 ani.

Richard își amintește de șocul pe care l-a avut la o lună după ce s-a căsătorit cu Elizabeth.

– Te-ai culcat cu Amber cât am fost plecată, nu-i așa?, i-a zis ea țipând.

Elizabeth tocmai se întorsese din oraș, unde participase la o conferință, și era agitată și iritată.

– Amber era o prietenă de-a ei de la biserică și a început să mă acuze din senin că aveam o relație cu ea, spune Richard. Era cu totul neadevărat. După ce a țipat la mine, Elizabeth a început să mă lovească peste piept și peste umeri, mai întâi cu palmele și apoi cu pumnii. Gelozia aceasta nefondată și furia ei au continuat cu lovirea copiilor, lucru care m-a determinat să o părăsesc.

Shelly și Richard au crescut în Biserica Adventistă de Ziua a Șaptea și, evident, erau adventiști când s-au căsătorit. Soțul lui Shelly deținea o funcție în biserică și era instructor de exploratori. Soția lui Richard, Elizabeth, era instructoare la Școala de Sabat copii. Să fie experiențele lor doar cazuri izolate în biserică noastră?

Fiind o adventistă din generația a treia, îmi amintesc cât de șocată am fost când mi-am dat seama că abuzul era prezent și printre membrii Bisericii Adventiste. După ce am obținut masterul în asistență socială, am condus un centru pentru victimele violenței domestice și pentru victimele abuzului sexual. În primul an de activitate, am găzduit în centrul nostru o membră a bisericii locale.

Cea de-a doua surpriză am avut-o la scurt timp, când am auzit care era poziția pastorului față de această situație. În Sabat, soțul victimei ajuta calm la strângerea colectei, de parcă nu s-ar fi întâmplat nimic. După serviciul divin, pastorul a venit la mine și mi-a spus:

– Nu știi de ce a venit Sue la centrul vostru. John susține că nu a lovit-o niciodată.

Am ascultat fără să fac nicio referire care să compromită confidențialitatea cazului.

Nu îmi amintesc exact ce s-a mai întâmplat după aceea – incidentul a avut loc în urmă cu peste 20 de ani – însă știu că vorbele lui m-au uluit. Era clar că pastorul credea, la fel cum crezusem și eu înainte cu câteva luni, că abuzul domestic se întâmplă numai „în lume”.

Amploarea situației

Nu se știe dacă incidența abuzului domestic printre membrii Bisericii Adventiste a crescut în ultimii 20 de ani. Dar știm că s-a demonstrat că violența conjugală este o problemă majoră printre adventiștii de azi. Am avut prilejul de a participa la trei studii de cercetare, care au investigat violența domestică printre adventiști. Rezultatele fiecărui studiu arată că liderii bisericii noastre și unii membri trebuie să acorde o atenție sporită familiilor cu probleme din mijlocul nostru. Primul studiu a fost realizat în cinci state din SUA și a avut peste 1400 de participanți adventiști.² Al doilea studiu a cercetat bisericile din jurul unei universități adventiste la care

au participat șapte biserici și studenții de la universitate. Al treilea studiu se află încă în derulare. El presupune discuția cu adventiștii care au fost abuzați de către partenerii lor și are scopul de a descoperi modalitățile în care biserica ar putea să le ofere un ajutor mai eficient.³ Aceste eforturi sunt revoluționare printre denominațiunile din America. Când a examinat literatura specializată apărută în ultimii trei ani, echipa noastră de cercetare a găsit numai un singur studiu publicat despre violența domestică printre membrii unei anumite denominațiuni. Studiul acela avea sub 150 de respondenți, în comparație cu cei peste 2000 de respondenți cumulați din cele două studii pe care le-am realizat.

Datorită similarității rezultatelor din

primul și al doilea studiu, cercetătorii implicați au convingerea că rezultatele cumulate ale celor două studii ne oferă un tablou destul de exact asupra abuzului conjugal printre adventiștii din America de Nord.⁴ Tabelul de mai jos prezintă tipurile de abuz, întrebările studiului și procentul persoanelor care au fost victimele tipului respectiv de abuz.

Ce asemănări există între aceste rezultate și situația existentă „în lume”? Studiile efectuate la nivel național oferă rezultate variate asupra procentului și a tipurilor de abuz la care au fost supuși adulții în relațiile lor intime. Niciun studiu nu surprinde tabloul complet al situației. Din revizuirea amplă pe care am realizat-o asupra literaturii curente,

Tipuri de abuz și procentul participanților la studiu, care au fost victimele abuzului conjugal

Tipuri	Item sondaj (A experimentat cel puțin o dată în viață unul dintre aceste tipuri de abuz.)	Procent
Comportament autoritar și umilitor ⁶	V-a spus ce să faceți și v-a cerut să vă supuneți. A luat decizii importante referitoare la familie și la gospodărie, fără să vă consulte. V-a limitat relațiile cu ceilalți. V-a supravegheat activitățile zilnice. V-a ignorat sau v-a nesocotit realizările. A fost extrem de gelos sau v-a acuzat că aveți o relație extraconjugală. A manifestat dispreț față de apartenența dvs. la celălalt sex.	61%
Intimidare și violență fizică	V-a insultat, v-a înjurat sau v-a jignit. V-a distrus obiectele personale sau comune. V-a amenințat că vă lovește sau că aruncă cu ceva în dvs. A aruncat ceva în dvs. sau a lovit cumâna, pumnul sau piciorul în ceva ca să vă sperie. V-a împins, v-a apucat cu putere sau v-a tras după el/ea.	42%
Abuzul sexual	A folosit materiale pornografice. A folosit limbaj vulgar față de dvs. sau cu referire la dvs. S-a folosit sexual de dvs. împotriva voinței dvs. V-a convins să faceți ceea ce considerați a fi o perversiune sexuală. V-a violat.	26%
Privarea de bunuri și implicarea copiilor în conflict	Nu v-a permis accesul la venitul familial/personal. V-a restricționat întrebuințarea mașinii. V-a împiedicat să obțineți sau să păstrați un loc de muncă sau să continuați studiile. V-a privat de căldură, hrană sau somn. V-a amenințat că vă ia copiii. V-a amenințat că va abuza de copiii dvs. A abuzat de copii sau de animalele de companie, ca să vă pedepsească.	22%
Acțiuni cu potențial fatal	V-a amenințat cu o armă. A folosit o armă împotriva dvs. V-a bătut.	9%

reiese că incidența abuzului domestic printre adventiștii din America de Nord este similară cu cea prezentată în statisticile naționale și chiar mai ridicată în unele cazuri (în mod special în privința violenței asupra bărbaților). Aceste rezultate trebuie să ne determine să intensificăm eforturile de susținere a unor cursuri de instruire destinate membrilor bisericii, cursuri din care ei să învețe cum să elaboreze strategii de prevenire și, în același timp, cum să îngrijească victimele abuzului.

Înainte de a ne aștepta la schimbări semnificative de comportament și înainte de a organiza mai multe activități pentru întâmpinarea acestor nevoi, este important ca membrii bisericii și conducătorii ei să admită amploarea și gravitatea prezenței abuzului printre adventiști. În studiu, le-am cerut participanților să își exprime acordul sau dezacordul față de următoarea afirmație: „Abuzul domestic este o problemă importantă în Biserica Adventistă”. Numai 16% dintre ei au fost de acord. Dată fiind prevalența experiențelor abuzive indicată de studiul de cercetare recent, realizat asupra adventiștilor din America de Nord, persoanele preocupate trebuie să admită că abuzul domestic este o problemă semnificativă cu care se confruntă Biserica Adventistă de astăzi.

Unde să căutăm ajutor

Primele două studii ne dezvăluie și ceea ce fac oamenii când au dificultăți de genul abuzului conjugal (vezi tabelul de pe pagina aceasta). Primul lucru pe care îl fac membrii bisericii pentru a înfrunta dificultățile este rugăciunea. Aproximativ 98% dintre participanți au declarat că se roagă când au probleme în familie. Rezultatul acesta este demn de laudă – suntem o biserică a rugăciunii și mergem cu problemele noastre înaintea lui Dumnezeu. Este numai firesc ca, în astfel de situații, membrii să caute încurajare, călăuzire și putere în relația lor cu Domnul.

Membrii noștri consideră că rugăciunea este esențială, dar rezultatele ne arată că ei recurg și la un număr de strategii active pentru a ieși din aceste situații dureroase. Analiza noastră indică faptul că bărbații și femeile caută ajutor în mai multe feluri. Pentru femei, consilierea profesională constituie al doilea mijloc eficient care fie le rezolvă

problema, fie are un impact pozitiv. Bărbații au declarat că apelul la serviciile de urgență ale unui spital este a doua modalitate eficientă de obținere a ajutorului. Probabil că femeile caută ajutor în fazele incipiente ale abuzului, în timp ce pentru bărbați, faptul că se duc la spital este un semnal care îi avertizează că trebuie să facă ceva.⁷

O altă deosebire semnificativă între bărbați și femei este modul în care privesc ei rolul pastorului. Pentru femei, discutarea situației cu pastorul nu se numără printre cele cinci strategii la care recurg pentru a-și rezolva problema. În cazul bărbaților însă, discuția cu pastorul apare pe poziția a cincea între modalitățile cele mai eficiente de rezolvare a problemei. În cel de-al treilea studiu pe care îl realizăm, am explorat aceste perspective diferite asupra rolului pastorului, la care victimele apelează pentru ajutor, și avem câteva rezultate importante.

În urma interviurilor intensive, pe care le-am purtat cu femeile care au fost victime ale violenței, am descoperit unele motive posibile pentru care ele nu preferă să ceară ajutorul pastorilor sau al altor conducători ai bisericii. Femeile intervievate până la momentul acesta ne-au împărtășit câteva preocupări care le-au influențat alegerea strategiei, dintre care menționez următoarele motive: pastorii și conducătorii sunt în general bărbați, abuzul nu este condamnat de la amvon, unii conducători ai bisericii le dau sfaturi nepotrivite sau nu le iau în serios.

În cadrul interviurilor, femeile au declarat că nu pot avea încredere în pastor pentru simplul fapt că este bărbat. Kathy, o victimă a abuzului sexual

conjugal, ne-a spus: „Nu aș putea să vorbesc despre astfel de lucruri cu un bărbat. Mi-este rușine”. Am avut și un caz în care biserica pe care o frecventa victima era slujită de o femeie, iar victima a declarat că i-a fost de mare ajutor.

O altă preocupare mărturisită de femeile care au participat la interviu a fost poziția pastorului față de problema abuzului. Betty ne-a spus: „Nu am auzit niciodată o predică în care măcar să se menționeze despre abuz, darmită una în care să se condamne abuzul”. Este important ca victimele abuzului să audă un mesaj clar transmis de la amvon, prin care să se condamne orice fel de violență în relația conjugală. Astfel de mesaje îi ajută pe membri să aibă încredere în pastorul lor.

Printre preocupările menționate de femeile intervievate s-a numărat și faptul că atunci când au apelat la ajutorul pastorului, au primit sfaturi nepotrivite. Un pastor i-a spus unei femei care i-a cerut ajutor și sfat, să „se apere singură”. Pastorul a sfătuit-o să îi spună abuzatorului să nu o mai lovească, să îi spună „nu” și să i se împotrivescă, dacă nu vrea să aibă raport sexual. Victima a ascultat de acest sfat, iar abuzatorul s-a manifestat cu mai mare violență, femeia ajungând pe punctul de a-și lua viața.

Cercetarea însă ne indică faptul că și femeile care ocupă funcții de conducere în biserică pot avea reacții nepotrivite și ofensatoare față de victimele abuzului. Lipsa cunoștințelor legate de abuz nu apare numai la bărbați.

Probabil că cel mai important motiv pentru care femeile nu apelează la conducătorii bisericii este acela că nu

Modalități eficiente de solicitare a ajutorului

Strategiile la care au recurs femeile, aranjate în ordinea eficienței:

1. M-am rugat.
2. Am apelat la un specialist în consiliere.
3. Am discutat cu un prieten.
4. Am discutat cu un membru al bisericii.
5. Am cumpărat o carte despre acest subiect.

Strategiile la care au recurs bărbații, aranjate în ordinea eficienței:

1. M-am rugat.
2. M-am dus la sala de urgență a unui spital.
3. Am stat de vorbă cu persoana respectivă.
4. Am stat de vorbă cu un prieten.
5. Am apelat la ajutorul pastorului.

sunt luate în serios de cei cărora li se confesează. O femeie a îndrăznit să îi vorbească unui conducător al bisericii despre abuzul la care era supusă, iar acesta i-a zis: „Nu pot să cred. Roger este un om de treabă”. Atunci, ea a simțit că persoana voia să insinueze că ea era cea vinovată de abuzul pe care îl suferea sau că toată situația despre care vorbea era o fabulație. După aceea, ea a căzut într-o depresie din care nu și-a mai revenit câțiva ani.

Conducătorii Bisericii Adventiste de Ziua a Șaptea au început să își exprime în mod public preocuparea față de abuzul domestic după anul 1990. În 1995, cu ocazia celei de-a cincizeci și cincea sesiuni a Conferinței Generale, care a avut loc la Utrecht, în Olanda, administratorii bisericii au declarat că abuzul este una din cele șase probleme principale cu care se confruntă biserica la nivel mondial și a fost dată publicității prima declarație oficială referitoare la abuz și la violența în familie.⁸ Declarația a constituit un prim pas în direcția cea bună; totuși, ce fac membrii bisericii locale și conducătorii când apare un caz de violență domestică? Studiul nostru de cercetare nu răspunde la această întrebare, însă articolul de față prezintă și strategiile de prevenire și instruire. (Vezi tabelul intitulat „Ce se poate face?” de la pagina 24.)

În rândurile care urmează, dorim să vă prezentăm un incident tragic, care arată ce influență poate avea un răspuns nepotrivit al membrilor bisericii față de abuz. În urmă cu câțiva ani, într-un orașel din centrul SUA, în care exista o biserică adventistă veche, a fost arestat un medic care lucra la sala de urgențe, sub acuzația că a încercat să plătească pe cineva ca să o ucidă pe soția lui – cel mai grav tip de violență domestică. Ei aveau împreună șase copii. Nu erau membri ai vreunei biserici, însă el crescuse într-o familie de adventiști. Membrii Bisericii Adventiste locale cunoșteau situația foarte bine, pentru că părinții medicului fuseseră toată viața membri ai bisericii. Apoi, situația a ajuns să fie prezentată de mijloacele mass-media locale.

Membrii Bisericii Baptiste din aceeași localitate au aflat și ei vestea, care era una semnificativă pentru cetățeni. A doua zi după răspândirea veștii, membrii Bisericii Baptiste i-au dăruit femeii șase sacoșe cu alimente și 200 dolari. În schimb, pastorul Bisericii Adventiste i-a

Ce înseamnă o relație conjugală abuzivă?

DE RENÉ DRUMM

Specialiștii în domeniu consideră că o relație este abuzivă atunci când o persoană manifestă în mod conștient un anumit tip de comportament cu scopul de a-l controla pe partener. Controlul abuziv are mai multe forme: emoțional, fizic, sexual și spiritual.

Abuzul emoțional este un mod de manifestare care presupune folosirea insultelor; reținerea banilor, a afecțiunii sau a atenției; interzicerea posibilității de a munci; administrarea tuturor veniturilor comune; luarea tuturor deciziilor; infidelitatea manifestată cu ostentație; și actele distructive.

Abuzul fizic include pălmuirea, lovirea cu pumnul sau cu piciorul, arderea, înțeparea, sugrumarea, împingerea, aruncarea cu obiecte asupra partenerului de viață și alte fapte care au ca scop rănirea, punerea în pericol sau cauzarea durerii fizice.

Abuzul sexual înseamnă forțarea cuiva (inclusiv a soției) să aibă un raport sexual când nu vrea, angajarea în acte sexuale neplăcute pentru partener, obligarea cuiva să aibă un raport sexual cu alții sau să îi urmărească pe alții sau să se angajeze în acte sexuale care îl fac să se simtă înjosit sau violat.

Abuzul spiritual include constrângerea partenerului pe baza unor practici sau convingeri religioase pentru a-i controla alegerile sau deciziile. Abuzul spiritual înseamnă a obliga partenerul de viață să se roage ore în șir, aducând ca argument versete biblice, cu scopul de a-i controla comportamentul sau de a-i lua în derădere convingerile spirituale.

sfătuit pe părinții celui care a abuzat să îi dea fiului lor o carte *Calea către Hristos*. Victima a declarat că membrii Bisericii Adventiste nu au făcut nimic ca să o ajute pe ea și pe copiii ei. Astăzi, ea și copii ei sunt cu toții membri ai Bisericii Baptiste.

Poate că situația aceasta nu este specifică membrilor Bisericii Adventiste din America de Nord, dar putem trage concluzia că mai sunt multe lucruri de făcut. În Numele Celui care i-a ocrotit pe cei abuzați, adventiștii trebuie să se afle în fruntea creștinilor care lucrează pentru a combate tragedia abuzului conjugal și pentru a elabora planuri eficiente de îngrijire a victimelor lui. Este necesar un efort avizat și adecvat din partea membrilor și din partea bisericii în întregime. Rezultatele studiilor realizate de noi asupra violenței domestice printre membrii Bisericii Adventiste subliniază importanța educației continue și nevoia de a organiza în comunitățile locale și în instituțiile noastre evenimente pentru conștientizarea membrilor.

Ellen G. White ne spune următoarele în *Hristos, Lumina lumii*, p. 637: „Când popoarele se vor înfățișa înaintea Lui, vor fi două categorii

de oameni și destinul lor veșnic va fi hotărât în funcție de ceea ce au făcut sau au neglijat să facă pentru El în persoana celor săraci și suferinzi.”

Studiul nostru de cercetare arată că avem printre noi mulți membri care suferă în familiile lor. Trebuie să acționăm, ca să le oferim membrilor noștri afectați educație, protecție și un mediu favorabil vindecării.

⁸Toate numele care apar în acest articol sunt pseudonime.

²În lipsa unui eșantion național, randomizat, cercetătorii au concluzionat că rezultatele sunt aplicabile în afara zonei cercetate.

³Se caută voluntari care doresc să ne împărtășească experiențele abuzive prin care au trecut. Pentru mai multe informații, trimiteți un e-mail pe adresa rdrrumm@southern.edu.

⁴Referințele de mai jos sunt conferințe atestate de specialiști, în care au fost prezentate diferite secțiuni din acest articol. Articolul de specialitate original este următorul: Drumm, R. D.; McBride, D. C.; Hopkins, G.; Thayer, J.; Popescu, M.; și Wrenn, J. (2006), *Intimate Partner Violence in a Conservative Christian Denomination: Prevalence and Types* [Violența conjugală într-o denominațiune creștină conservatoare: prevalență și tipuri], *Social Work & Christianity* (33)3, p. 233-251.

Drumm, R.; Popescu, M.; și Kirsting, r. (10 iulie 2006), *The Effects of Intimate Partner Violence Among Seventh-day Adventists* [Efectele violenței conjugale printre adventiștii de ziua a șaptea]. Lucrare prezentată la Conferința Internațională de cercetare asupra violenței în familie și a abuzului asupra copiilor, Portsmouth, N. H.

Drumm, R.; și Popescu, M., (4 noiembrie 2005), *Resources to Strengthen Children and Families: Domestic Violence Intervention in Faith Communities* [Resurse pentru susținerea copiilor și a familiilor: intervenția în cazurile de violență domestică în comunitățile religioase]. Lucrare prezentată la cea de-a douăzeci și treia Conferință Anuală a Asociației Directorilor Programelor de asistență socială, Austin, Texas.

Ce se poate face?

DE RENÉ DRUMM

Ce putem face la nivel individual sau la nivel de biserică? Iată câteva sugestii:

TIP DE INTERVENȚIE	LA NIVEL LOCAL	LA NIVEL REGIONAL	LA NIVEL NAȚIONAL
Mesaje de la amvon	Încurajarea fiecărei biserici din Uniune să sponsorizeze activitățile de înțelegere a problemelor legate de abuz și de ziua Sabateană. Încurajarea bisericilor să adopte, anual, Ziua Prevenirii Abuzului, care apare în calendarul bisericii mondiale.	Oferirea unei recunoașteri pastorului care se ocupă de prevenirea abuzului. Oferirea unei distincții bisericii care a inițiat cel mai creativ program pentru prevenirea abuzului.	Publicarea celor mai bune predicii într-o publicație națională.
Educație în privința adoptării unor relații sănătoase	Sponsorizarea atelierelor pentru copii despre relații sănătoase. Punerea la dispoziție, în biserică locală, a unor seminare și ateliere pentru adulți – pe unele probleme ca: recuperare după un abuz, vindecarea abuzului suferit în copilărie, cum să fii un părinte bun și abilități de relaționare.	Sponsorizarea unor evenimente pentru tineri care să aibă în centru sănătatea emoțională și spirituală. Seminare despre natura abuzului. Promovarea întâlnirilor regionale pe probleme legate de recuperarea după abuz.	Includerea în Școala de Sabata a unui timp dedicat sănătății emoționale și spirituale. Sponsorizarea unei conferințe anuale naționale, care să reunească victimele abuzului și experți în domeniu pentru vindecare, împărțirea resurselor și instruire. Includerea informațiilor despre sănătatea emoțională în cărțile adventiste despre educație.
Lucrarea cu femeile	Identificarea femeilor din comunitate care pot oferi asistență de specialitate. Numirea în fiecare biserică a unei responsabile a Departamentului pentru slujirea femeilor. Oferirea de instruire în cadrul unor conferințe regionale de instruire.	Instruirea responsabililor Departamentului pentru slujirea femeilor din fiecare Conferință, în ceea ce privește problemele legate de abuz.	Instaurarea unor proceduri complete de evaluare a eficienței activității Departamentului pentru slujirea femeilor.
Lucrarea cu bărbații	Identificarea bărbaților din comunitate care au cunoștințe despre problemele legate de abuz și de strategii de soluționare.	Încurajarea susținerii de programe și ateliere despre abuz.	Oferirea de seminare de instruire a responsabililor cu lucrarea pentru bărbați.
Lucrarea cu părinții	Susținerea atelierelor pentru părinți, sponsorizate de biserică.	Adoptarea și promovarea, la nivelul Uniunii, a modelelor sănatoase de părinți.	Numirea unui responsabil cu lucrarea pentru părinți, la nivelul Conferinței Generale.
Auto-perfecționare	Punerea la dispoziție a bisericilor a unor cărți prin care membrii să învețe cum să depună efort personal pentru a trata problemele.	Înființarea unor grupe suport în comunitățile locale.	Elaborarea și punerea în circulație a unei liste revizuite și adnotate cu cărți pentru auto-perfecționare. Punerea la dispoziție a acestor cărți, în sistem de împrumut. Oferirea de manuale pentru întâlniri grupelor suport.
Susținerea pastorului	Oferirea de oportunități prin care fiecare pastor să capete cunoștințe despre abuz.	Încurajarea, la nivelul întregii Uniuni, a interesului față de instruirea cu privire la problemele legate de abuz. Încurajarea a cel puțin un pastor din anumite regiuni să participe la cursuri intensive (de obicei, 40 de ore pentru a obține un certificat). Să ofere acestui pastor o distincție.	Explorarea posibilității de a include un curs despre abuz în curriculumul seminarului. Să elaboreze o evaluare a pastorilor din punctul de vedere al cunoștințelor și deprinderilor legate de sănătatea emoțională și de intervenția în caz de abuz.
Centre specializate	Afișarea numerelor de telefon ale centrelor specializate în anexe bisericii și în buletinul bisericii. Aducerea la cunoștință membrilor adreselor centrelor specializate, existente în fiecare Uniune.	Acordarea de sprijin pastorilor din fiecare Uniune, pentru ca ei să identifice resursele disponibile pentru asistarea familiilor care au suferit un abuz, cât și susținerea, pe cât posibil, a înființării unui centru adventist specializat.	Încurajarea Uniunilor să apeleze la ajutorul centrelor prestigioase (adventiste sau nu) din regiune și să le susțină.
Lucrarea cu persoanele divorțate sau despărțite	Formarea și susținerea grupelor de persoane divorțate sau despărțite pentru a sprijini integrarea lor socială și spirituală.	Organizarea și susținerea programelor regionale și a întâlnirilor pentru membrii bisericii divorțați sau despărțiți.	Evaluarea rezultatelor programelor destinate membrilor bisericii divorțați sau despărțiți pentru a determina eficiența lor.
Trimiterea la un specialist	Cunoașterea consilierilor locali profesioniști.	Cunoașterea consilierilor adventiști sau creștini din fiecare Conferință.	Identificarea specialiștilor din țară pe probleme diferite legate de abuz.

Mass-media	Publicarea unor articole pe tema abuzului în buletinele informative ale bisericii.	Publicarea de articole despre abuz în publicațiile Uniunii.	Publicarea articolelor pe tema abuzului în publicațiile naționale ale bisericii.
	Introducerea în buletinele informative a informațiilor rutile și a resurselor existente pe plan local.	Promovarea casetelor video existente în fiecare Conferință.	Realizarea unei casete video utile, bazate pe cercetările în domeniu, pentru comunitățile adventiste. Actualizarea ei permanentă.

Notă: Demulteori, familiile victimele abuzului și ale violenței trec printr-o perioadă dificilă, iar bisericele pot ajuta în mare măsură pentru a le asigura copiilor o stare cât mai aproape de normalitate – asigurarea hranei, ajutarea lor la școală, implicarea lor în activitățile bisericii, etc. – și pentru a le oferi adulților sprijin practic.

Drumm, R., și Popescu, M., (28 octombrie 2005), *Pursuing Excellence in Social Ministry: Preferred Domestic Violence Services* [Competența ca obiectiv al asistenței sociale: servicii preferate de victimele violenței domestice]. Lucrare prezentată la cea de-a cincizeci și cincea Convenție și Conferință de instruire a Asociației Creștine pentru Asistență Socială din America de Nord, Grand Rapids, Michigan.

Drumm, R., (20 septembrie 2005), *Religiosity and Childhood Violence: The Impacts on Intimate Partner Abuse* [Religiozitatea și violența asupra copiilor: Impactul asupra abuzului conjugal]. Lucrare prezentată la cea de-a zecea Conferință Internațională despre Violenta în Familie, San Diego, California.

Drumm, R., și Popescu M. (14 iunie 2005), *Domestic Violence in a Conservative Christian Denomination: Challenges and Barriers for Women of Faith* [Violența domestică într-o denuminație creștină conservatoare: Provocări și impedimente pentru femeile credincioase]. Lucrare prezentată la Conferința Internațională despre Științele Sociale din Hawaii, 2005.

Drumm, R. D., și Stevenson, S. R. (ianuarie 2005), *Domestic Violence in Religious Congregations: Implications for Social Work Practice* [Violența domestică în comunitățile religioase: implicații pentru asistența socială aplicată]. Lucrare prezentată la întrunirea anuală a Societății pentru Asistență Socială și Cercetare, Miami, Florida.

¹Procentaje din populația totală care a participat la studiile 1 și 2.

²Nu toți cercetătorii în domeniul social consideră că tipurile menționate în această listă constituie o formă de abuz. Însă aceste tipuri de abuz sunt recunoscute în general de specialiștii în domeniu ca fiind indicatorii faptului că abuzul poate fi prezent într-o relație, chiar dacă nu sunt acte de abuz în ele însele.

³Unii specialiști menționează că abuzul este un tip de comportament aproape imposibil de schimbat. Cu cât forma de abuz este mai gravă, cu atât este mai mică speranța ca ea să se schimbe, mai ales în cadrul relațiilor. Chiar dacă schimbarea este dificilă, victima are nevoie de suficient sprijin exterior din partea comunității și de suport interior din partea lui Dumnezeu pentru a părăsi situația abuzivă și pentru a găsi un loc sigur pentru copii și pentru ea/el. Dacă însă abuzul a avut loc numai o dată în viață, atunci probabil că nu a devenit un obicei înrădăcinat și intervenția exterioară poate fi suficientă pentru a pune capăt comportamentului.

⁴www.adventist.org/beliefs/statements/main_stat2.html?&template=printer.html. Vezi și www.adventist.org/beliefs/statements/main_stat12.html și wm.gc.adventist.org/pages/about_2.html.

René Drumm, doctor în filozofie, este profesor universitar de asistență socială și decan al Facultății de Asistență Socială și Studii asupra Familiei la Universitatea Adventistă Southern din Collegedale, Tennessee.

Marciana Popescu, a obținut Masterul în Asistență Socială, este doctor în filozofie și profesor asociat la Universitatea de Asistență Socială Fordham.

Gary Hopkins, doctor în medicină, director asistent al Departamentului Sănătate din cadrul Conferinței Generale, directorul Institutului pentru Prevenirea Dependenței din cadrul Universității Andrews și profesor asistent la Școala de Sănătate Publică, Loma Linda University.

Linda Spady este asistentă și filantrop din Moscow, Idaho.

Adventist Review, octombrie 2007

Traducere: Loredana Sirbu

Ce s-a realizat până acum?

ISTORIC REALIZAT DE RON ȘI KAREN FLOWERS

Pentru a combate problema abuzului, Biserica Adventistă a elaborat programe și a realizat următoarele:

- După 1989, administrația bisericii de la diferite niveluri a finanțat cinci studii ample de cercetare a abuzului și violenței, care au oferit date despre natura și amploarea abuzului în familiile adventiste din diferite zone, din șapte diviziuni din lume.
- În 1994, la sediul Conferinței Generale, a fost organizată o conferință de educație pe probleme de abuz și violență pentru administratorii bisericii. Începând de atunci, la sediul conducerii mondiale a bisericii, au fost organizate trei întruniri ale Comitetului pe Probleme de Abuz și Violenta în Familie, cu scopul de a stabili o agendă în trei etape progresive a acțiunilor bisericii mondiale.
- În 1995, cu ocazia sesiunii Conferinței Generale din Utrecht, Olanda, abuzul domestic a fost inclus în lista celor șase probleme presante cu care se confruntă biserica. Începând de atunci, Comitetul Administrativ al Conferinței Generale a votat trei declarații oficiale asupra violenței în familie și asupra abuzului sexual asupra copiilor.
- După 1995, în cel puțin trei diviziuni de pe glob, au fost elaborate principii, proceduri și reguli pentru selectarea voluntarilor, pentru denunțarea comportamentului sexual inadecvat/hărțuirii sexuale a angajaților, descoperirea celui acuzat de abuz sexual, prevenirea angajării unor persoane cunoscute pentru comportament dezordonat, precum și metode de tratare adecvată a reclamațiilor. De asemenea, în Conferințele și în diviziunile importante a fost demarat procesul de instruire obligatorie a pastorilor prin intermediul unor cursuri actualizate anual. Există broșuri pentru educația continuă în biserici.
- În 1997, Almanahul Departamentului pentru Slujirea Familiei, Cum să eliberăm familiile noastre de abuz, a fost consacrat temei abuzului și a inclus și resurse pentru seminar și pentru serviciile de închinare care îndemneau la ruperea tăcerii și susțineau instruirea liderilor bisericii locale și a comunităților cu privire la acțiunile potrivite pe care le pot adopta. A fost realizat și pus în circulație un set de resurse pentru pastori și pentru liderii bisericii din 100 de Uniuni de Conferințe de pe tot globul. A fost realizat și un Ghid pentru pastori.
- În 2001, Comitetul Executiv al Conferinței Generale a inclus în calendarul bisericii mondiale Ziua Prevenirii Abuzului (în luna august). Anual, sunt oferite materiale bisericilor locale din toată lumea.

Notă: Pentru informații suplimentare cu privire la resursele disponibile accesați pagina familyministries.gc.adventist.org.

Ron și Karen Flowers sunt directori ai Departamentului pentru Slujirea Familiei din cadrul Conferinței Generale

DISFONIA

DR. FEVICA ȘAMOTĂ

Cântați Domnului” este îndemnul psalmistului David. „Cântați Domnului o cântare nouă, cântați Domnului cu alăuta, cu instrumente cu coarde, cu chimvale și trâmbițe”. Este drept și bine să-L lăudăm pe Domnul pentru dragostea Lui nemărginită față de noi, pentru belșugul de binecuvântări revărsat asupra noastră și, nu în ultimul rând, pentru că ne-a creat „o făptură așa de minunată”.

Când citim Psalmul 47,7: „Căci Dumnezeu este Împărat peste tot pământul: cântați o cântare înțeleaptă!”, ne dăm seama că Domnul dorește să-I cântăm și să-L lăudăm, folosind toate capacitățile noastre vocale, intelectuale și spirituale, preamărind Numele Lui pentru toate binecuvântările revărsate asupra noastră.

Există însă diverse boli care afectează aparatul fonator, în special corzile vocale, în așa fel încât apare disfonia, sau răgușeala, care poate să se agraveze, mergând până la lipsa totală a vocii – afonie.

Este foarte important să știm cauzele acestor manifestări clinice, pentru a ști cum să prevenim consecințe neplăcute care, uneori, pot fi chiar tragice. Să nu uităm principiul: este mai ușor să previi decât să tratezi.

Pentru a putea preveni o afecțiune, este necesar să cunoaștem câteva amănunte privind cauzele care o declanșează, formele de manifestare, precum și modalitățile de a contracara efectele nocive asupra organismului, astfel încât ele să fie anihilate la timp, înainte de a produce perturbări ireversibile ale funcțiilor vitale. Voi prezenta câteva noțiuni despre disfonie sau răgușeală.

Disfonia este perturbarea sunetului emis de laringe și se poate manifesta sub mai multe forme:

- *Fonastenia*, sau oboseala vocii vorbite, apare după eforturi vocale minime, fiind consecința unei miozite a mușchiului vocal, după laringite netratate sau suprasolicitări fonatorii.

- *Răgușeala* este forma cea mai frecventă, vocea neclară și insonoră având un sunet aspru, rugos. Apare la bolnavi cu laringite acute și cronice, traumatisme, tumori, paralizii ale corzilor vocale. În cancerul de laringe vocea este lemnoasă, dură și disfonia e progresivă.

- *Afonia* este pierderea completă a tonalității vocale și apare în diferite afecțiuni ale laringelui, fie în paralizii ale mușchilor aductori ai corzilor vocale, fie în situații de stres sau de șoc psihic, când apare afonia psihogenă.

Disfonia, sau vocea bitonală, apare în paralizia monolaterală a corzilor vocale. Voi prezenta câteva afecțiuni mai importante, responsabile de perturbarea vocii.

Laringitele acute

Acestea sunt de obicei de etiologie virală sau bacteriană. Din punct de vedere histologic, se produce o reacție de edem și congestie la nivelul mucoasei și al submucoasei laringelui.

Clima rece și umedă, obiceiul de a consuma alimente sau băuturi foarte reci, rezistența scăzută a organismului, dată de afecțiuni cronice, tabagismul, alcoolismul, pulberi, gaze toxice, atmosfera poluată sunt câțiva dintre factorii favorizanți.

Cel mai important simptom este disfonia care uneori merge până la afonie. Datorită inflamației mucoasei laringiene, apare durerea locală, tuse iritativă, cefalee, disconfort local și general. Tratamentul laringitei acute depinde de prezența infecției concomitente la nivelul tractului respirator și de gradul modificărilor locale de la nivelul laringelui.

„Cântați Domnului o
cântare înțeleaptă!”
(Ps. 47,7 u.p.)

Este important să știm cauzele bolilor care afectează
aparatul fonator, pentru a ști cum să prevenim consecințe
neplăcute care, uneori, pot fi chiar tragice. Să nu uităm
principiul: este mai ușor să previi decât să tratezi.

În majoritatea cazurilor se recomandă repausul vocal, inhalatii, infuzii, evitarea frigului, a umezelii, a alcoolului, a tutunului, a condimentelor, a alimentelor și a băuturilor foarte reci sau foarte fierbinți. Este recomandat să se folosească ceaiuri de plante calde, care au un efect mucolitic și favorizează expectorația mucusului, și comprese calde în jurul gâtului. După acest tratament, majoritatea laringitelor acute virale se vindecă în câteva zile. Când apare suprainfecția microbiană, se recomandă antibiotice cu spectru larg și antiinflamatoare.

La copii, simptomatologia poate fi mai alarmantă, din cauză că lumenul laringelui este mai îngust, iar mucoasa este mult mai predispusă la apariția edemului, dat fiind faptul că în regiunea subglotică țesutul lax este mult mai bogat reprezentat la copii.

De aceea, când după disfonie apare stare de asfixie, brusc instalată, de obicei în cursul nopții, cu agitație, neliniște, anxietate, stridor care se accentuează rapid, atunci tratamentul trebuie să se instituie rapid, într-o instituție spitalicească.

În primul rând, se administrează O₂ pentru a combate starea de asfixie și hemisuccinat de hidroclorid, 10-15 mg/kg corp/zi, pentru a reduce edemul subglotic, în felul acesta asigurându-se o respirație eficientă copilului. Alimentația va fi bogată în lichide, fructe, vitamine. În caz de eșec, se recurge la intubația orotraheală și chiar traheotomie de necesitate.

Laringita cronică

Se manifestă printr-o perioadă lungă de disfonie și tuse iritativă. Simptomatologia are un debut insidios, uneori o infecție a căilor respiratorii superioare. Examenul laringoscopic evidențiază o mucoasă laringiană congestionată. Corzile vocale își pierd culoarea alb-sidefie caracteristică, sunt

roșiate și uneori edematizate și cu marginea îngroșată. Mobilitatea corzilor vocale este normală. Pacienții sunt în general fumători, lucrează în condiții nefavorabile (praf, căldură, umezeală, frig etc.)

Tratamentul este: repaus vocal, inhalatii de substanțe volatile (camfor, mentol, eucaliptol), aerosoli, antiinflamatoare, vitamina A. Antibioticele sunt recomandate numai în caz de reacutizări. Se recomandă, pe cât posibil, înlăturarea noxelor profesionale, a fumatului și a alcoolului. Această formă de laringită cronică poate fi reversibilă în câteva săptămâni, cu tratament adecvat.

Laringita cronică hipertrofică difuză

Cei mai importanți factori incriminați în etiologia acestei afecțiuni sunt: factorii ocupaționali (profesioniștii vocali, profesorii, avocații, soliștii), fumatul, alcoolul, iritațiile chimice și fizice, igiena bucală deficitară, afecțiunile pulmonare cronice, sinuzitele cronice etc.

Disfonia devine persistentă, supărătoare, nu dispare la niciun tratament medicamentos, marginea corzilor vocale devine îngroșată, cu denivelări, cu degenerări polipoide mari sau keratinizări. Uneori, apar noduli vocali, mici proeminențe, situați simetric în zona de mijloc a corzilor vocale.

Tratamentul laringitei hipertrofice, sub diferitele forme de manifestare (polipi de coardă vocală, noduli vocali, mixoane, hemagioane situate pe corzile vocale), este chirurgical și se face prin laringoscopie suspendată cu laser – CO₂ sub microscop chirurgical.

Disfonia care persistă mai mult de două luni trebuie să fie un semnal de alarmă care să trimită pacientul la medicul oto-rino-laringolog.

Teama pentru aflarea unui diagnostic cu prognostic sumbru face ca unii bolnavi care, de obicei, sunt și fumători să nu se prezinte, la timp, la medic. Deși disfonia de lungă durată poate fi dată

și de o laringită cronică hipertrofică sau de tumori benigne, care pot fi extirpate chirurgical, totuși, cauza cea mai de temut o constituie cancerul de laringe.

Cancerul de laringe

Acesta apare în special la fumători, din cauza toxicității substanțelor nocive din fumul de tutun. S-au depistat peste 3.000 de substanțe toxice, dar cele mai nocive sunt benzopirenul și benzantracenul, precum și gudronii prezenți în fumul de tutun. Aceste substanțe injectate la șobolani s-a demonstrat că produc tumora canceroasă.

Nicotina este foarte toxică, iar efectul ei a fost, de asemenea, testat pe animale. Astfel o picătură de nicotină pură ucide un porumbel, iar 7 picături de nicotină pură poate ucide un cal.

A nu te prezenta la medic nu este o soluție, pe când un tratament sau o intervenție chirurgicală efectuată la timp ar putea însemna salvarea vieții chiar a unui bolnav de cancer de laringe, depistat în stadiu incipient.

Laringele are foarte puține vase limfatice în constituția lui anatomică, motiv pentru care nu apar metastaze decât foarte târziu, iar o intervenție chirurgicală poate duce la salvarea vieții. De aceea, nimeni nu trebuie să se teamă să meargă la medic, ci să se străduiască să nu încalce regulile sănătății.

Bunul Tată ceresc ne-a creat atât de ingenios și ne-a oferit în dar un laringe care uneori este capabil să emită triluri de privighetoare. Să-L laudăm și să-I cântăm imnuri de slavă și de mulțumire, căci ne-a creat o „făptură așa de minunată”.

„Cântați Domnului o cântare înțeleaptă!” (Ps. 47,7 u.p.) ■

dr. Fevica Șamotă,
medic primar ORL,
Tg. Jiu

Mini-tabără de creație literară

Departamentul de Tineret al Uniunii de Conferințe organizează, în perioada 15-18 mai 2008, la Stupini, o mini-tabără de creație pentru iubitorii și făuritorii de literatură: poeți, prozatori, esești. Proiectul acesta își propune să vină în întâmpinarea tinerilor care au talent și înclinații în această direcție, din dorința de a-i susține, încuraja și, de ce nu, a-i ajuta în creșterea și formarea lor.

Programul taberei va include seminare pe teme specifice, ateliere de creație, discuții pe marginea creațiilor realizate ad-hoc. Dintre invitați, ar putea fi amintiți: George Uba și Daniel Chirileanu. Înscrierea se va face pe baza unei preselecții, iar cazarea va fi gratuită.

Fiecare doritor trebuie să trimită două texte pe adresa tabaradecreatie2008@g.mail.com sau Uniunea de Conferințe, str. Erou Iancu Nicolae, nr. 38-38 A, OP 30, Voluntari, jud. Ilfov cu specificația pentru Departamentul de Tineret – mini-tabăra de creație literară – până la data de 1 mai 2008, cei admiși vor fi anunțați personal, prin e-mail sau telefonic de către organizatorii taberei.

Poeziile trimise și cele create la fața locului vor putea constitui un punct de plecare al unei culegeri de texte a Taberei de creație. Ne dorim ca acest

eveniment să fie primul dintr-o serie de tabere de acest gen, care s-ar putea repeta o dată sau de două ori pe an.
(Cristina Neagu / Departamentul de Tineret)

Lansarea cărții Mesagerul Domnului

Sâmbătă, 15 martie 2008, Institutul Teologic Adventist a fost gazda lansării cărții *Mesagerul Domnului*, scrisă de Herbert E. Douglass, autor a peste 20 de volume și membru al echipei de editori ai *Comentariului biblic adventist* (*Seventh-day Adventist Bible Commentary*), care și-a dedicat o mare parte a carierei studiului intensiv al vieții și lucrării lui Ellen White.

Aron Moldovan, Zoltan Szalos-Farkas, Barba Magyarosi, Daniel Nae și Ioan Câmpian-Tătar au prezentat bogăția și importanța lucrării lui Ellen White pentru organizarea, spiritualitatea, educația și misiunea Bisericii Adventiste de Ziua a Șaptea.

Din partea Editurii „Viață și Sănătate” a fost prezent Iacob Pop, care a prezentat istoricul apariției acestei cărți în România. La lansarea cărții, au fost prezenți și pastorii Lucian Floricel și Florian Cârnu.

Disponibilă în două volume și totalizând aproximativ 1000 de pagini, cartea *Mesagerul Domnului* este o lucrare prețioasă, care oferă o perspectivă cuprinzătoare asupra persoanei, vieții

și lucrării de șapte decenii a lui Ellen White. Este o carte ce va îmbogăți experiența, mintea și inima cititorului.
(Barna Magyarosi / Uniunea Română)

8 Martie misionar pentru tinerii din Târgoviște

În Sabatul din 8 Martie, tinerii din Biserica Betania-Târgoviște, împreună cu Marian Aron, student la Institutul Teologic Adventist, care face practica pastorală în comunitatea lor, au avut o experiență binecuvântată, dăruind 300 de cărți și CD-uri cu mesaj spiritual în spitalele din oraș și în parcul central.

Femeile au fost emoționate și bucuroase datorită inițiativei tinerilor. Când una dintre doamnele surprinse a întrebat din partea cui primește acel cadou, tânăra care i l-a înmănat a ezitat să dea un răspuns, neștiind ce reacție va avea interlocutoarea. Doamna a insistat și când a aflat că este din partea tinerilor adventiști din Târgoviște a spus: „Vino, dragă, să te pup că mi-ai făcut cea mai mare bucurie pe ziua de azi! Să te binecuvânteze Dumnezeu!”

Ne rugăm că atât Cuvântul inspirat, cât și pliantele Sola Scriptura, prezente în fiecare carte dăruită, să continue să facă lucrarea lor tăcută în casele oamenilor pentru a-i aduce mai aproape de Dumnezeu.

(Cătălin Strâmbu-Dima, pastor)

Ș T I R I

Accreditarea revistei Viață+Sănătate de către Colegiul Medicilor din România

Revista *Viață+Sănătate* a fost introdusă în Nomenclatorul Publicațiilor Medicale al Colegiului Medicilor din România pentru anul 2008, fiind inclusă astfel între publicațiile creditabile conform Deciziei nr 67/2005 a Consiliului Național al Colegiului Medicilor din România, publicată în Monitorul Oficial nr 143/15.02. 2006. Prin urmare, medicii abonați la această publicație sunt creditați cu 5 credite CMR.
(Nicu Florea)

Un director care dorește binele elevilor

La Școala Generală din satul Tocileni, Botoșani, începând cu 10 martie 2008, se desfășoară proiectul educațional „Întoarcerea la etichetă”, program susținut de pastorul asistent Robert Lungu. Temele, deja abordate cu prilejul acestui proiect, au avut un impact pozitiv asupra tinerilor prezenți, dar și asupra profesorilor. Astfel, profesorul Alexoiaie, care este în același timp și director la o altă Școală generală din aceeași

comună, a fost plăcut impresionat când a auzit de „lecțiile despre viață”, care se predau elevilor din clasele a VII-a și a VIII-a. Prin urmare, el a solicitat continuarea întâlnirilor, iar pe viitor, dacă e posibil, să se abordeze și alte teme cum ar fi „Pregătirea tinerilor în vederea căsătoriei”.

Subiectul solicitat era deja inclus într-un alt proiect tot pentru tineri, intitulat „Cele 7 minuni ale lumii antice”. Îi suntem recunoscători lui Dumnezeu că, în societatea secularizată, există interes și pentru valorile morale.

(Alin Apostol)

Rugăciunea unui primar

Sâmbătă, 1 martie 2008, în localitatea Peretu, Teleorman, s-a încheiat cea de-a patra ocazie de evanghelizare din această iarnă. Cele patru evenimente au contrazis previziunile scepticilor care anunțau o prezență scăzută și lipsa de interes din partea localnicilor.

Printre participanți, o prezență fidelă a fost cea a primarului comunei, domnul Ionel Olteanu, un bun cunosător al Scripturii, așa cum s-a dovedit în luările de cuvânt. Vizibil

Programul seriilor la Casa de odihnă SOVATA, în sezonul de vară 2008

Casa de Pensii a Bisericii Adventiste, pune la dispoziția celor interesați, locuri în serii de câte 7 zile în cele 11 camere disponibile, după programul din tabelul de mai jos.

Programările se fac direct la Casa de Pensii a Uniunii de Conferințe a Bisericii Adventiste de Ziua a Șaptea din str. Erou Iancu Nicolae nr.38-38A, Voluntari, Ilfov, cod 077190, O.P.Pipera; tel.: 021/269.03.38, fax: 021/269.03.40, e-mail: casapensii@adventist.ro.

Biletele de rezervare se vor elibera în ordinea programărilor, prin achitarea contravalorii pentru un sejur complet (cazare + masă), cu cel puțin 30 zile înainte de data pentru care s-a făcut rezervarea. Plata se face:

❁ Casa de odihnă este disponibilă în tot cursul anului, nu doar în sezonul de vară, atât pentru odihnă, cât și pentru excursii, precum și întâlniri de lucru pentru grupuri organizate, de 25-30 de persoane.

❁ Copiii sub 4 ani sunt scutiți de la plata cazării și a mesei, iar între 4-14 ani, în cazul în care solicită masă și loc separat de dormit, beneficiază de o reducere de 50%.

1. La casieria Casei de Pensii (Sediul Uniunii de Conferințe)

2. În contul:
RO70BRDE445SV23727864450
– BRD Sucursala Jolie Ville.

Plata se face integral, atât pentru masă, cât și pentru cazare, la Casa de Pensii.

SOVATA				
SERIA	iunie	iulie	august	septembrie
	03 – 10	01 – 08	30 iul. – 06	27 aug. – 03
	12 – 19	10 – 17	07 - 14	04 - 11
	23 – 30	21 – 28	18 – 25	–
PREȚURI	Cazare - lei -	Masa - lei -	Total pers/zi - lei -	Total sejur (7 zile) - lei -
Adulți	30	30	60	420
Copii (4-14 ani)	15	15	30	210
Personalul angajat al bisericii	22,5	22,5	45	315
Pastoripensionari	18	18	36	252

Casa de odihnă se află situată pe str. Trandafirilor nr. 64 (în spatele oficiului poștal), în localitatea Sovata Băi, telefon 0265/570.504.

Tratamentele oferite de bazele de tratament din stațiune sunt potrivite pentru afecțiunile reumatice, spondiloze, discopatie lombară, hernie de disc, artroze, poliartrită reumatoidă în faza de revenire, ginecologie, etc.

Întregul colectiv al Casei de Pensii vă dorește să aveți zile de neuitat în sejurul dumneavoastră la Casa de odihnă Sovata.

*Gheorghe Panait,
directorul Casei de Pensii A.Z.Ș.*

DUMITRU BUTA

La 23 mai 1931, în familia pionierului

adventist de pe meleagurile bistrițene, Alexandru Buta, se naște Dumitru, cel de-al șaptelea copil din cei nouă pe care i-a avut Alexandru și Ioana.

La vârsta de 16 ani, cere să fie botezat și devine membru al Bisericii Adventiste. Se căsătorește, pe data de 5 martie 1956, cu Silvia Crăciun din Râpa de Jos, unde își vor întemeia un cămin, fiind binecuvântați de Domnul cu un fiu, Corneliu.

Slujește biserica în mai multe departamente: casier, prim-diacon și, în ultima perioadă – mai bine de 30 de ani –, a fost prezbiter. În aprilie 2004 a avut un atac vascular cerebral, iar în seara zilei de 8 ianuarie 2008, adoarme în Domnul, în speranța învierii la revenirea Domnului Isus și a revederii cu cei dragi.

Ș T I R I

emoționat, a împărtășit celor prezenți, la sugestia pastorului local, Valentin Petreacă, experiența pe care a avut-o cu Dumnezeu în această perioadă: „În seara în care s-a vorbit despre puterea rugăciunii, la plecare, i-am spus viceprimarului care mă însoțea să aibă grijă cum se roagă în seara aceea, deoarece a doua zi aveam programată o ședință de Consiliu Local care se anunța a nu fi una obișnuită. Ajuns acasă, m-am rugat, cerându-I lui Dumnezeu să conducă ședința, care începea la ora 15:00, în așa fel încât să fiu la evanghelizare la ora 18:30 și Dumnezeu m-a ascultat! La ora 17:30 președintele de ședință a constatat epuizarea agendei, simțindu-se obligat să declare: 'A fost cea mai scurtă și cea mai bună ședință de Consiliu Local, la care am participat în mandatul acesta'. Spunea lucrul acesta prin prisma ultimelor întâlniri, atât de tensionate, încât nu s-a putut ajunge la luarea unor hotărâri.”

Încurajat de exemplul primarului, factorul poștal, și el un participant fidel, a relatat cum a simțit intervenția lui Dumnezeu într-o zi foarte aglomerată de lucru – avea de distribuit pensiile și câte o scrisoare, de la Electrica pentru

fiecare gospodărie – la sfârșitul căreia trebuia să participe la evanghelizare: „Nu am numărat niciodată banii de două ori și cu toate acestea la sfârșitul zilei calculele au ieșit foarte bine. La ora 18:10, am predat actele și am plecat la biserică. Dumnezeu mi-a ascultat rugăciunea.” Este minunat modul în care Domnul răspunde rugăciunilor copiilor săi. *(Aurel Neațu)*

8 Martie la Azilul de bătrâni – Poarta Albă

Sâmbătă, 8 Martie 2008, corul de copii al Bisericii Adventiste Bărăganu, Constanța, a continuat tradiția instituită, susținând un program la Centrul de Îngrijire și Asistență Socială Poarta Albă. Prin cântece și poezii, copiii au oferit speranță celor 102 bătrâni, dar și personalului azilului. La finalul programului, copiii au oferit bătrânilor pachete și felicitări sub forma de coșulețe realizate de mânuțele lor dibace.

Așteptați și primiți de fiecare dată cu brațele deschise, a fost o ocazie potrivită în care, pe lângă cântări și poezii, am putut lăsa în urma noastră un „martor tăcut” al speranței advente: cartea *Triumful iubirii*. *(Robert Georgescu / AARC Muntenia)*

Prieteni prepioi

Centrul orașului în care locuiește Maria este impresionant. Blocurile nou construite se îmbină foarte frumos cu vechile clădiri, care încă mai impresionează prin arhitectură. Magazinele sunt imense, iar la căderea serii, când luminițele cu care sunt împodobite vitrinele se aprind, totul devine copleșitor. Bogății, putere, belșug – nimic nu se poate compara cu acest spectacol fabulos. Oamenii se grăbesc să cumpere. Bani nu par a fi o problemă. Singura problemă e că acei oameni au deja tot ce și-ar putea dori și e greu să mai găsească ceva care să-i impresioneze.

Maria locuiește în centrul acestui oraș. Și ea obișnuia să meargă la cumpărături împreună cu părinții, în special să-și cumpere păpușile preferate. Avea o colecție întreagă de păpuși Barbie și multe alte jucării. Însă de ceva vreme, ea a auzit o colegă vorbind despre Isus și despre dragostea Lui pentru oamenii săraci. Tot de la această colegă auzise că familia ei merge la fiecare sfârșit de săptămână și le oferă ajutor familiilor sărace de la periferia orașului. Maria fusese impresionată.

Văzuse ea câțiva copii ai străzii cerșind, dar nu se gândise niciodată că ar putea să-i ajute în vreun fel. Acum gândurile acestea nu-i mai dădeau pace. Începuse să facă economii și strânsese ceva bani, așa că într-o zi se hotărî să plece în căutarea unor astfel de copii. Le-a spus părinților și aceștia au fost de acord, însă cu o condiție – să meargă împreună. Cu rucsacul în spate, nerăbdătoare, Maria ieși în stradă și opri un taxi:

– Unde vrei să mergi, copilă?
– Scuzați-mă, spuse ea șovăitor. Unde aș putea găsi o stradă cu case foarte sărăcăcioase?
– O stradă de oameni foarte săraci?
– Da, o stradă cu oameni foarte săraci. Cei mai săraci din orașul acesta.
– Dar ce cauți tu, o fetiță singură, pe o astfel de stradă?
– Oamenii aceia au nevoie de mine. Vreau să le ofer ajutor, de fapt niște cadouri. Și nu voi merge singură, ci împreună cu mama. Iat-o că vine.

Toate cadourile le cumpărase din banii ei, nu o lăsase pe mama să contribuie cu nimic. Și, mai mult decât atât, jumătate din colecția ei de păpuși o luase cu ea. Poate avea să găsească pe cineva care nu avea nicio păpușă.

Preocupată cu tot felul de gânduri, Maria nici nu observă că mașina intrase pe un drum îngust, plin de gropi, pavat de o parte și de alta cu niște barăci dărăpănate, în loc de case.

– Aici este cel mai sărac cartier din oraș. Dar nu cred că este un loc potrivit pentru dumneavoastră, doamnă.

Abia atunci Maria o privi pe mama și observă pe fața ei îngrijorare și teamă. O strânse de mână, ca să o liniștească, și zâmbi arătându-i cât de mult însemna pentru ea lucrul acesta.

– Mulțumim, domnule, cred că de aici ne vom descurca, spuse Maria. Spuneți-ne cât ne costă.

– Nu vă costă nimic, domnișoară, vreau să am și eu o contribuție mică la fapta ta bună. Am să vă aștept oricât și am să vă duc înapoi.

I-au mulțumit din suflet și au coborât, îndreptându-se spre una dintre case. Au ciocănit și, după câteva explicații, au fost invitate înăuntru.

După aproape o oră s-au întors la mașină cu mâinile goale și radiind de fericire:

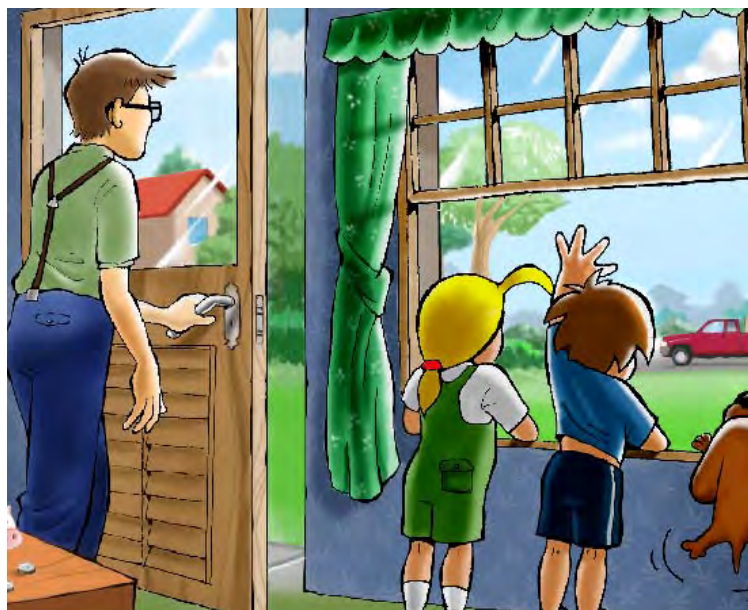
– A fost cea mai frumoasă zi din viața mea! Domnule, astăzi mi-am făcut noi prieteni. Și vreau să-i păstrez chiar dacă sunt săraci. Sunt prețioși nu pentru ceea ce au, ci pentru ceea ce sunt.

– Cunosci și eu pe Cineva care a oferit unor necunoscuți cel mai prețios dar care a fost sau ar putea fi oferit vreodată. Se numește Isus, iar darul a fost viața Sa. Tu Îl cunoști?

– Nu personal, domnule, dar vreau să-L cunosc. Puteți să-mi spuneți cum?

– Sigur că da. Există o carte pe care a lăsat-o pentru noi, oamenii – Biblia. Acolo vei găsi tot adevărul despre El.

Mama era impresionată de schimbarea Mariei. Trebuia să fie ceva cu Acest Isus, de reușise El să facă din fetița ei nemulțumită și rea un copil bun și altruist. *Poate că ar trebui să-L cunosc și eu, se gândi mama. Da, cred că ar trebui.* ■

OTRAVA VÂSCULUI

PETRE TEOFIL

„Nu judecați, ca să nu fiți judecați.”
(Matei 7,1)

Este cunoscut felul cum a pătruns păcatul în lume. El a venit ambalat foarte frumos în poleiala cunoașterii și încă la nivel absolut: „veți fi ca Dumnezeu”. Procesul cunoașterii este o dimensiune specifică adevărului și toate ființele inteligente au fost înzestrate cu această capacitate. Uimitor este faptul că această metodă continuă și astăzi cu aceeași virulență și succes – amestecul dintre minciună și adevăr.

În acest timp, Satana a reușit să pervertească toate conceptele biblice care țin de credința practică, pornind de la adevăr ca apoi să le dea un sens și un înțeles exact contrar cu lumina. Iată un exemplu: „Nu judecați, ca să nu fiți judecați” (Matei 7,1).

Ideea pe care Mântuitorul a dorit să ne-o transmită a fost să nu compromitem adevărul în niciun fel, indiferent de împrejurări. Adevărul se impune de la sine, nu este nevoie de critică sau de judecăți. Atunci când este exemplificat, el vorbește fără cuvinte.

Plecând de la acest concept: „să nu judecați”, anumite curente teologice liberale și umaniste au formulat un „nou adevăr”. Nimeni nu deține adevărul – fiecare are adevărul lui. Prin urmare, nimeni nu are dreptul să judece pe cineva de felul cum a ales să trăiască și fiecare trebuie să respecte adevărul celui de lângă sine.

În aparență, această nouă înțelegere – postmodernismul – pare să creeze cadrul unor libertăți nemaîntâlnite în istorie până astăzi. În realitate, se urmărește discreditarea adevărului unic și absolut.

Efectele unei astfel de interpretări sunt devastatoare. În primul rând, nu mai este nevoie de repere morale universale valabile. Apoi nu mai există adevăr absolut, din moment ce fiecare are adevărul propriu. Dintr-o dată dispare orice delimitare dintre bine și rău, pentru că ceea ce pentru mine este rău pentru altul este bine, și eu nu pot să-l judec.

Influența aceasta nu ocolește biserica. Și rămânem uimiți să vedem cum, sub ochii noștri, în biserica rânduită să-L descopere pe Hristos – Adevărul absolut – se petrec fenomene care nesocotesc standardele clasice și conceptul de sacru.

Se cunoaște că vâscul este o plantă parazită, care se vede cel mai bine iarna, când copacii sunt fără frunze și pe crengile lor, aparent fără vlagă, stau înfipite ghemotoacele verzi de vâsc, care sug din seva copacului, transformând-o într-un suc toxic.

Este un simbol al păcatului care se slujește de suc adevărului pentru amăgirea și apoi otrăvirea multor suflete.

Când îl vezi verde și plin de viață, pare să afișeze un aer de dispreț față de copacul aparent fără vlagă, lipsindu-i frunzele, dar nu se sfiește să sugă mai departe din tulpina lui.

În ultima vreme, s-au înmulțit creștinii de tip vâsc. Aceștia sug din seva trunchiului cărui i-a fost încredințat adevărul, dar în același timp critică fără rușine Copacul de pe urma cărui trăiesc

și atrag atenția altora la verdețea și la strălucirea lor. Ei aduc roade, ei sunt verzi, copacul este mort...

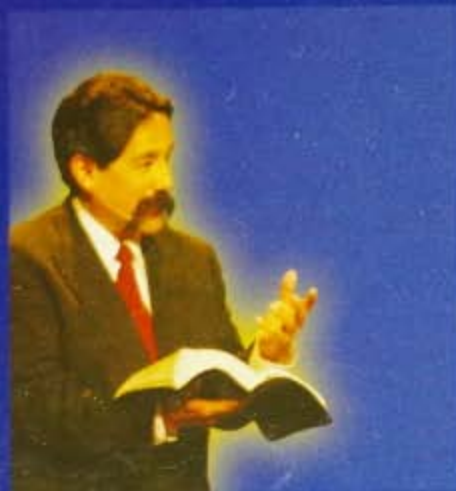
Formele de manifestare ale acestor influențe poleite cu adevăr sunt variate și complexe. Ele se manifestă și sub aspect doctrinar, și sub aspectul standardelor. Indiferent sub ce formă s-ar manifesta, cei care promovează otrava de vâsc tipă cât pot că nimeni n-are dreptul să-i judece, pentru că au și ei adevărul lor.

Chiar dacă biserica privește neputincioasă la stfel de manifestări din sânul ei, în timp ce strălucirea vâscului pe timp de iarnă captează privirea multora care se raliază acestor influențe, Dumnezeu veghează și nu va lăsa multă vreme această stare de lucruri. De fapt, El i-a avertizat de la început pe astfel de oameni: „Nu vă înșelați, Dumnezeu nu Se lasă batjocorit”, iar pentru cei smeriți, care stau credincioși, îndurând cu răbdare și așteptând intervenția Celui care are controlul tuturor lucrurilor, rămâne de urmat îndemnul din Rom. 12.2: „Să nu vă potriviți chipului veacului acestuia, ci să vă prefăceți prin înnoirea minții voastre, ca să puteți deosebi bine voia lui

Dumnezeu cea bună, plăcută și desăvârșită”.
Amin. ■

*Teofil Petre,
președintele
Conferinței Muntenia*

Invitat special:
**Dr. Jose
Vicente Rojas**

Convenția ASi Europa

Motto:

LUCREAZĂ, MĂRTURISEȘTE, CÂȘTIGĂ

www.4Christ2.com

**O întâlnire pentru adventiștii
implicați în afaceri, activități
profesionale și lucrarea laică.**

- ▶ Implicare
- ▶ Discuții
- ▶ Mărturii personale
- ▶ Seminarii
- ▶ Relaționare
- ▶ Odihnă și recreere

DATA

18 -21 Iunie 2008

LOCUL

Târgu Mureș - România

Detalii și formularele de înscriere se găsesc pe website-ul www.4Christ2.com.
Pentru mai multe informații contactați: ASi România, Str. Mureșului nr. 1, 547526
Nazna, jud. Mureș, www.asiromania.ro, e-mail: elvira.dula@asiromania.ro
sau vizitați website-ul www.asi-europe.org